Cutezătorii

23

JOI, 4 IUNIE 1970, ANUL IV

(141)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

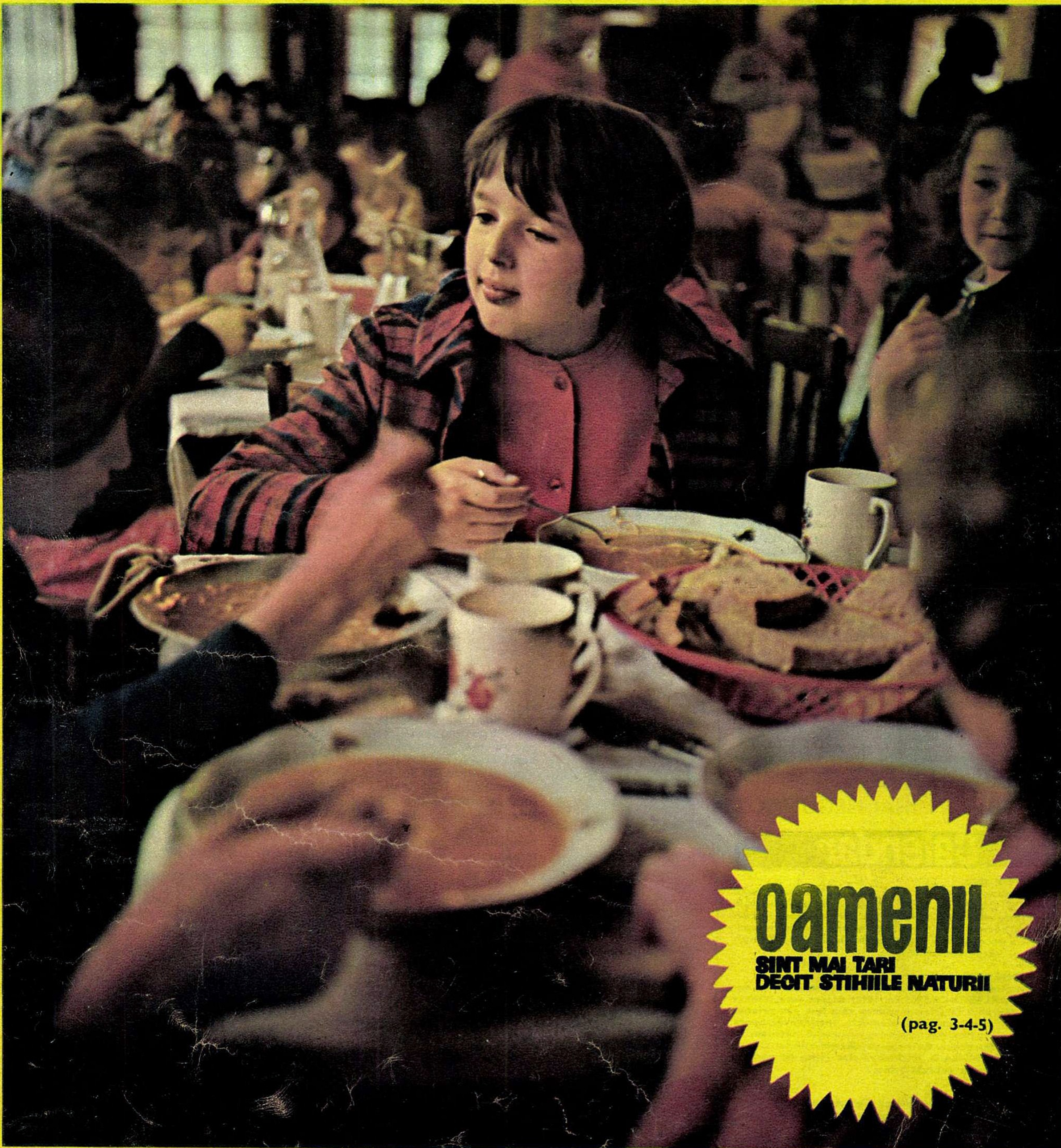

OAMENII SINT MAI TARI DECIT STIHIILE NATURII

(pag. 3-4-5)

POFTĂ BUNĂ LA MASĂ!

Foto: GH. CUCU

a

23

ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

«Anul acesta școlar are o semnificație deosebită pentru mine: la sfîrșitul lui, va trebui să-mi aleg o cale pe care s-o urmez, pentru a deveni ceea ce doresc. Încă de mic copil am fost fascinat de...»

PARTENIE G.
cl. a VIII-a, Pogoanele

Intr-adevăr, precum ne-am dat seama și din alte corespondențe, anul acesta are o semnificație deosebită, *din aceleași motive, pentru mulți, pentru foarte mulți, pentru toți cei de-o seamă cu elevul Partenie, din Pogoanele. Apropiata absolvire a școlii generale, școală în care revista «Cutezătorii» s-a străduit să vă fie un prieten, un ghid apropiat, declanșează simultan, în mii și mii de suflete, febra intensă a tatonărilor, a bilanțului, a întîiei decizii mai deosebite din viață.*

Ai 14 ani. Ai 8 ani de învățătură. Care va fi locul tău în societate? Care dintre domeniile creației materiale și spirituale este cel spre care te simți chemat, unde vei munci cu tragere de inimă, cu competență, cu dăruire?

Răspunsul la aceste vitale întrebări nu poate fi dat în cîteva rînduri de «scrisoarea săptămînii».

Dacă vă întoarceți însă la colecția revistei, veți vedea că săptămînă de săptămînă am căutat să ne aflăm alături de voi, să vă dăm — uneori mai cu miez, alteori poate mai vag — atîtea și atîtea răspunsuri. Ne-am bucura să știm că ați reținut de la acest prieten și sfătuitor al vostru, care caută a fi revista, îndeosebi îndemnul de a vă bizui pe voi înșivă în luarea unei decizii, de a vă deprinde să judecați cu sinceritate și probitate propriile voastre înclinații și posibilități.

Decisiv este, după părerea noastră, acel sîmbure de personalitate pe care școala, organizația de pionieri, societatea întreagă l-a sădit și l-a cristalizat în sufletul vostru.

În energiile voastre tinerești, în setea voastră de învățătură, în hărnicia brațelor și iscusința minții voastre se află bunul cel mai de seamă al patriei, chezășia viitorului său luminos. Sîntem siguri că voi, dragi cutezători, care aflați în preajma unei asemenea importante decizii — alegerea școlii de grad următor — veți ști ca, prin alegerea voastră, să onorați datoria cea mai de seamă a fiecărui pionier sau utecist: de a fi cît mai folositori patriei, viteazului popor căruia aparținem.

MIHAI NEGULESCU

Calendar

4 IUNIE 1970.

Se împlinesc 45 de ani de la moartea compozitorului român GH. DIMA (n. 1847). Animator al vieții muzicale din Transilvania, Gh. Dima a fost autorul unor lucrări pline de autenticitate: coruri și lieduri pe versuri populare și a unor cantate pe versurile lui Dimitrie Bolintineanu și Vasile Alecsandri.

8 IUNIE 1970.

Se împlinesc 100 de ani de la moartea scriitorului englez CHARLES DICKENS (n. 1812) despre care criticul român Garabet Ibrăileanu spunea că a fost «un prieten generos al celor umiliți și ofensați». Într-adevăr, opera lui Dickens oglindește tragedia oamenilor sărmani în societatea burgheză. Romane ca «Aventurile lui Oliver Twist» sau «Nicholas Nickleby» sînt citite cu pasiune de cei de vîrsta cutezătorilor.

10 IUNIE 1970.

Se împlinesc 60 de ani de cînd și-a luat zborul cel dintîi avion românesc conceput și construit de Aurel Vlaicu.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

LA NUMAI CÎTEVA ZILE DUPĂ VIZITELE PE CARE LE-A FĂCUT ÎN MULTE DINTRE JUDEȚELE LOVITE DE CALAMITĂȚILE NATURALE CE S-AU ABĂTUT ASUPRA ȚĂRII NOASTRE, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETARUL GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, S-A AFLAT DIN NOU ÎN MIJLOCUL OAMENILOR MUNCII, VIZITÎND MAI MULTE JUDEȚE PRINTRE CARE BUZĂU, VRANCEA, VASLUI, IAȘI, IALOMIȚA. TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎMPREUNĂ CU CEILALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID A VIZITAT ÎNTREPRINDERI INDUSTRIALE DIN ACESTE PĂRȚI ALE ȚĂRII, A AVUT CONVORBIRI DE LUCRU CU ACTIVUL DE PARTID ȘI DE STAT ȘI A PURTAT DISCUȚII CU NUMEROȘI OAMENI AI MUNCII DIN UNITĂȚILE ECONOMICE VIZITATE. PRETUTINDENI, ÎN FABRICI ȘI UZINE, PE ȘANTIERELE DE CONSTRUCȚII, ÎN LOCALITĂȚILE VIZITATE, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI NOSTRU A FOST ÎNTÎMPINAT CU UN VIBRANT ENTUZIASM, CU URALE ȘI OVAȚII, DOVEZI GRAITOARE DE DRAGOSTE ȘI STIMĂ, DE ATAȘAMENT PROFUND PENTRU PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, PENTRU POLITICA SA MARXIST-LENINISTĂ, DUSĂ CU HOTĂRÎRE DE NESTRĂMUTAT, SUB SEMNUL UNITĂȚII ÎNTREGII NAȚIUNI, PE DRUMUL LUMINOS TRASAT DE CONGRESUL AL X-LEA.

TROLEIBUZELE treceau PESTE O COMOARĂ

Interviul nostru cu prof. doctor FLORIAN GEORGESCU

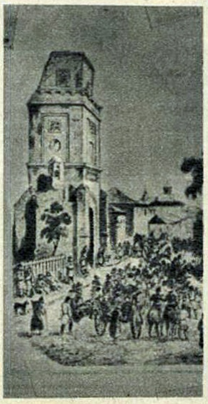

Datorită unei întîmplări petrecute cu cîtva timp în urmă, vechiul bulevard 1848 — pe cale să devină una dintre cele mai moderne artere bucureștene — ne-a oferit posibilitatea unui dialog cu fapte și întîmplări din trecut.

Mecanicul Ivan Marin, în timp ce lucra la lărgirea bulevardului, a observat ciobul unui vas cu un luciu mat, neobișnuit. A oprit de îndată cupa care mușca pămîntul și surpriza n-a întîrziat să se ivească: o grămadă de monede pe fundul unui vas. Mecanicul a anunțat specialiștii care, mergînd pe urmele indicate de el, au găsit alte părți ale vasului și o cantitate mare de monede. O adevărată comoară peste care treceau zilnic, nepăsătoare, troleibuzele. Ca să cunoaștem semnificația acestui tezaur ne-am adresat prof. doctor **Florian Georgescu,** directorul Muzeului de istorie a municipiului București.

— Vă rugăm, mai întîi, să ne explicați în ce constă tezaurul?

— E vorba de o cantitate de aproape 6 500 monede de argint și de unele obiecte de podoabă. Monedele — mai mari și mai mici, sînt foarte oxidate și lipite între ele. E cel mai mare tezaur găsit pe teritoriul Bucureștiului. La locul unde a fost găsit tezaurul a mai fost descoperit peretele unei pivnițe. Se poate, așadar, presupune că evenimentele acelor timpuri — războiul ruso-turc (1806—1812) și mișcarea revoluționară a lui Tudor Vladimirescu — au speriat vreun negustor bogat care și-a ascuns averea.

— Deci troleibuzele treceau peste o comoară pînă cînd mecanicul Ivan Marin...

— Muzeul nostru i-a mulțumit destoinicului muncitor, exprimîndu-și toată considerația pentru el. Închipuiți-vă ce pierdere ar fi fost dacă Ivan Marin ar fi fost neatent sau indiferent...

— Ați mai avut cazuri cînd nespecialiștii v-au ajutat?

— Nenumărate. Citez doar cîteva: acum cîțiva ani, niște locuitori din Băneasa ne-au semnalat un tezaur care pînă în săptămînile trecute a fost considerat cel mai mare de pe teritoriul Bucureștiului. De asemenea, constructorii care au lucrat anul trecut pe șoseaua Vitan ne-au semnalat urme ce ne-au condus la descoperirea satului Greci din preajma Bucureștiului, sat consemnat în documente, dar neidentificat pînă la acea dată.

— «Cutezătorii» vă mulțumesc pentru relatările care ne-au dovedit încă o dată că frumoasa noastră Capitală are un trecut istoric bogat.

B. C.

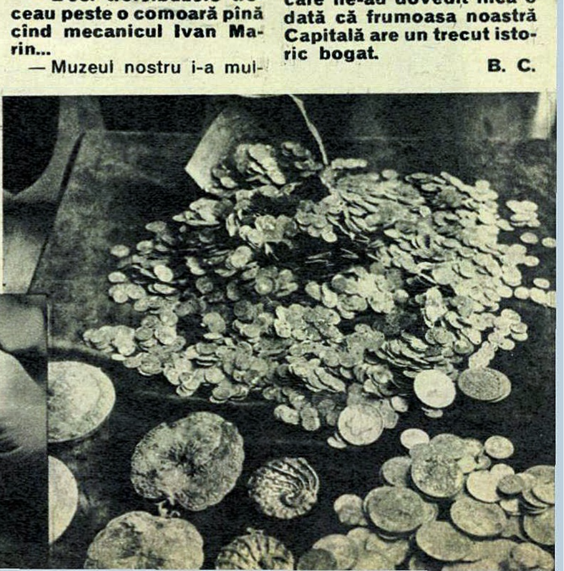

oamenii
SINT MAI TARI DECIT STIHIILE NATURII

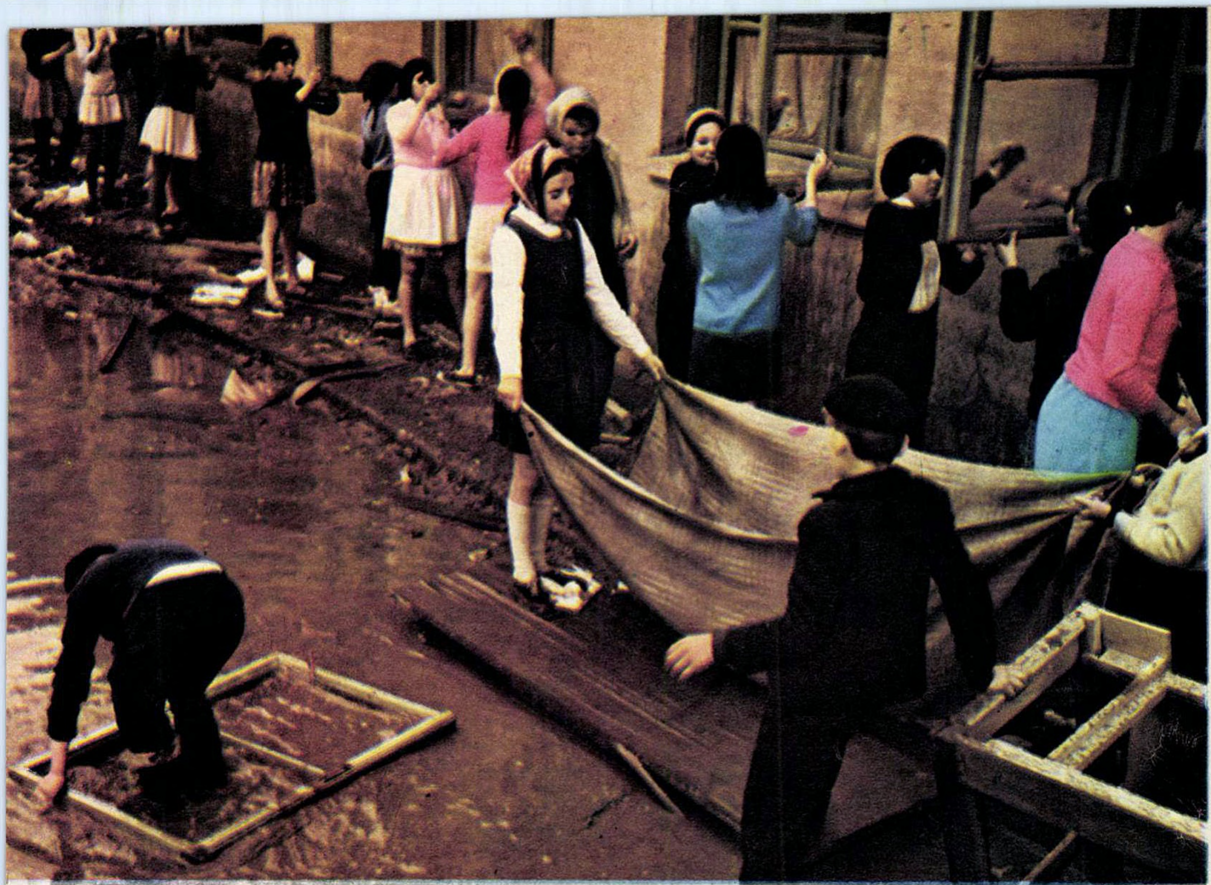

O carte ștearsă de mîl și uscată cu grijă, un geam spălat cît mai repede, cu puțina apă limpede ce se mai găsea în jur, repararea băncilor într-un timp record, și-apoi pregătirea lecțiilor cu temeinicie, chiar în aceste condiții dificile, așa a început pentru școlarii din zonele calamitate normalizarea vieții. Faptul că inimile colegilor lor de pe întreg cuprinsul țării au bătut alături de ei, i-a făcut să treacă mai ușor peste clipele grele.

CENTRU DE PRELUARE
A ÎMBRĂCĂMINTEI
ȘI ALTOR OBIECTE
PENTRU
POPULAȚIA SINISTRATĂ

Luminile rampei

FESTIVALUL REPUBLICAN DE TEATRU ȘCOLAR 1970

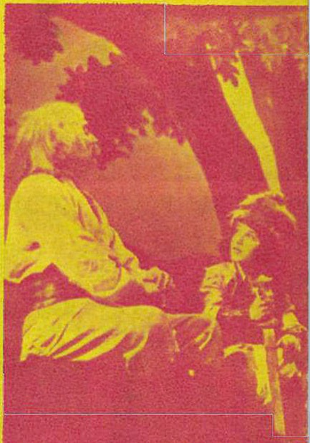

● CU ACEST MOMENT ÎNCEPE PIESA «ȘTEFAN, ȘTEFAN DOMN CEL MARE», CARE EVOCĂ COPILĂRIA MARELUI DOMNITOR AL MOLDOVEI. NUMAI OCHI ȘI URECHI COPILUL URMĂREȘTE ISTORISIREA UNOR ISPRĂVI DE VITEJIE DIN GURA BĂTRÎNULUI SLUJITOR. ȘI BĂIATUL SE VREA ASEMENEA EROILOR DESPRE CARE ASCULTĂ. ÎN JOCURILE COPILĂRIEI ȘTEFAN SE ARATĂ IUBITOR DE DREPTATE, PORNIT ÎMPOTRIVA MINCIUNII ȘI LAȘITĂȚII, DUIOS CU PRIETENII, NEÎNDURĂTOR CU VRĂJMAȘII. FRUMUSEȚEA UNOR ASEMENEA TRĂSĂTURI LE-A ÎNȚELES INTERPRETUL ROLULUI NIȚĂ IULIAN. DIN CLASA A III-A. NU DINTR-O DATĂ. CI ÎN MULTE CEASURI DE REPETIȚIE, CU AJUTORUL PROFESORILOR, DIN CELE CITITE DE EL DESPRE MARELE DOMNITOR AL MOLDOVEI. ȘI ASTFEL A REUȘIT IULIAN SĂ SE POARTE ȘI SĂ JOACE PE SCENĂ, AȘA CUM ODINIOARĂ, DEMULT DE TOT, S-A JUCAT ȘI, S-A PURTAT ȘTEFAN CEL MARE ȘI DREPT. CU ACEASTĂ PIESĂ ȘCOALA GENERALĂ NR. 39 DIN BUCUREȘTI A CÎȘTIGAT LA PIATRA-NEAMȚ PREMIUL SPECIAL AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI.

(Continuare în pag. 8—9)

AU FOST ZILE
PLINE DE ÎNCORDARE,
ZILE EROICE,
ZILE ÎN CARE,
ACȚIONÎND ENERGIC
PENTRU
STĂVILIREA APELOR
DEZLĂNȚUITE,
ÎNTREGUL NOSTRU
POPOR
A ARĂTAT CĂ

oamenii
SINT MAI TARI DECIT STIHIILE NATURII

ACUM, ÎN LOCURILE DE UNDE PUHOAIELE S-AU RETRAS, SE MUNCEȘTE CU ACEEAȘI ENERGIE, CU ACEEAȘI DĂRUIRE PENTRU REFACERE, PENTRU DIMINUAREA PAGUBELOR PRODUSE. ÎN TOATE ACESTE LOCURI, PE MĂSURA PUTERILOR LOR, ALĂTURI DE PĂRINȚII ȘI FRAȚII LOR MAI MARI, COPIII ÎȘI ADUC ȘI EI CONTRIBUȚIA PENTRU CA VIAȚA SĂ PULSEZE DIN NOU, CU ACELAȘI DINAMISM, CARACTERISTIC PATRIEI NOASTRE SOCIALISTE. SECVENȚELE CARE URMEAZĂ AU SURPRINS PENTRU VOI, DRAGI CITITORI, CÎTEVA IMAGINI DIN ACEASTĂ MARE CONFRUNTARE A OAMENILOR CU NATURA, CU EI ÎNȘIȘI.

1

Fapte care vorbesc de la sine

În munca de refacere a Ludușului, **oras care a suferit pierderi de pe urma inundațiilor, participă, după puterile lor, și un mare număr de elevi. Zilnic, de la** Liceul nr. 2 **din oraș, pot fi întîlniți zeci de băieți, care ajută la înlăturarea distrugerilor produse de ape, la scoaterea de sub dărîmăturile locuințelor a obiectelor recuperabile.**

Elevii Liceului nr. 2 au fost, de asemenea, multe zile prezenți alături de părinții și frații lor care au spălat de mîl confecțiile surprinse de inundații în depozitele cooperativei din Luduș. După spălare, mii de confecții au fost duse de elevi pe cîmp la uscat.

●

Oamenii din județul Galați *s-au pregătit intens să domolească furia apelor dezlănțuite. Au ridicat baraje, au pus la adăpost bunuri. Copiii s-au grăbit să le fie de folos părinților. În comuna* Vlădești, *de pildă, 200 de pionieri au ajutat 3 zile (în schimburi) la consolidarea digurilor pe o porțiune de 3 km de-a lungul Prutului. Ei au umplut cu pămînt 7 000 de saci. Părinții și profesorii din comună au declarat că devotamentul și hărnicia acestor copii au fost impresionante.*

●

La Vameșu *apele Siretului au acoperit satul. Ca o cetate, școala a rezistat. Pionierii și școlarii ridicaseră în decurs de numai 10 ore un zid înalt de jur-împrejur. În felul acesta, școala a rămas intactă.*

●

La Slatina, apele au întîlnit obstacole neprevăzute, ridicate de oameni în mare grabă. În lupta lor dîrză, locuitorii din Slatina ca și din comunele apropiate *(Curtișoara, Comănița, Teslui, Slătioara, Milcov, Mărunței, Osica, Chilieni)* au înălțat diguri, și-au luat măsurile posibile de apărare. Pionierii, cutezători ca întotdeauna, au ajutat după puterile lor la înălțarea acestor stavile.

●

Pionierii și elevii din comunele Oancea, Vlădești, Suceveni *și satul* Rogojeni, *aflate pe malul Prutului, precum și cei de la* **Școlile generale nr 1, 2, 3 și 4 din Galați** *au fost din vreme pregătiți și organizați pe echipe de intervenție și, acolo unde a fost cazul, au ajutat la evacuarea copiilor, bătrînilor, a arhivelor școlilor și a altor bunuri materiale din calea apelor*

●

Peste 1 200 de elevi de la Școlile generale din Giurgiu **au lucrat cîteva zile la supraînălțarea și consolidarea digului de pe malul Dunării.**

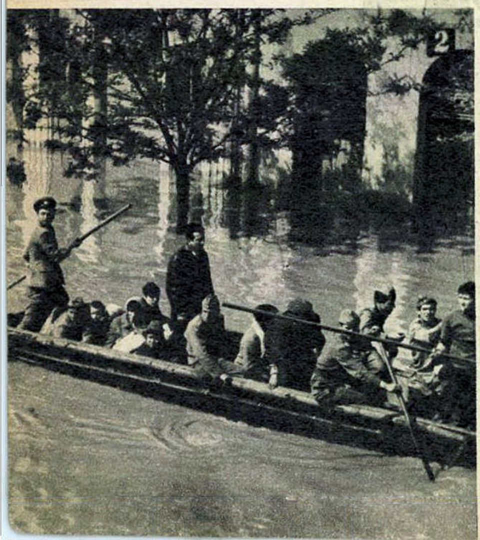
2

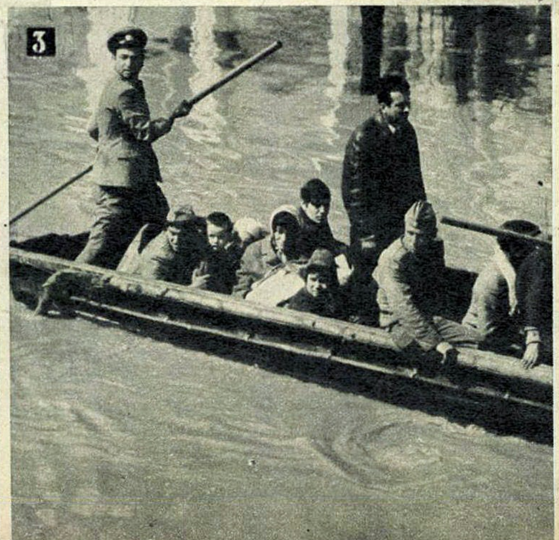
3

4

5

Prietenul la nevoie se cunoaște

• Pentru cei care au suferit de pe urma inundațiilor. Casele de pionieri din *Slatina*, *Balș*, *Corabia* și *Caracal* dau spectacole artistice, iar sumele încasate sînt depuse în contul 2 000. De asemenea, în urma deschiderii expoziției de artă plastică cu vînzare, organizată de Casele pionierilor din Corabia și din Balș, au fost obținute importante sume de bani. Acestea au fost trimise în întregime sinistraților. Pînă acum, fondul strîns este de peste 60 000 lei.

• **Din** orașul Galați **ne-a sosit știrea că pionierii și școlarii sînt puternic antrenați în acțiunea de ajutorare a copiilor din zonele sinistrate:**

—pionierii tuturor unităților din oraș pregătesc biblioteci pentru școlile distruse de ape.

— unitatea nr. 26 a depus în contul 2 000 suma de 7 856 lei. Acțiunea continuă.

— unitatea nr. 5 confecționează materiale didactice cu care să înzestreze o școală distrusă de ape.

• *De la Școala generală nr. 177 «Nicolae Grigorescu» din* Capitală *au pornit zilele acestea spre zonele sinistrate pe lîngă manuale și rechizite școlare, obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte în valoare de 12 569 lei.*

Tot de la această școală a fost depusă de către elevi, în «contul 2 000» suma de 2 208 lei.

• **Pionierii și elevii de la Școala** generală **nr. 1 din** Brăila **au adunat și au trimis spre zonele sinistrate numeroase** rechizite, **obiecte de îmbrăcăminte și pachete cu alimente. De asemenea, mulți dintre ei au contribuit la strîngerea unor importante sume de bani, care vor fi puse la dispoziția copiilor sinistrați. Acțiunea continuă și în momentul de față.**

• Pionierii și elevii din *Odorhei*, din cartierele și școlile la care apele n-au ajuns, au strîns și ei numeroase obiecte (rechizite școlare, îmbrăcăminte), care vor fi trimise colegilor lor sinistrați. Totodată, ei au curățat și reamenajat parcul orașului. S-au angajat să refacă și stadionul.

NE SCRIU CORESPONDENȚII

Va rîde din nou clopoțelul

• Elevii clasei a II-a A de la Școala generală nr. 21 Ploiești, (învățătoarea Elena Ionescu) au citit în ziarul «România liberă» relatările colegei lor Guleș Maria din comuna Ilia, județul Hunedoara, care spunea: **«Ni s-au dus cărțile pe ape. Ni s-au dus tabla, caietele și clopoțelul. Știți ce clopoțel frumos aveam la școală!?»**

Micii ploieșteni au hotărît să-i trimită Mariei un pachet care să cuprindă un ghiozdan, cărți, rechizite, îmbrăcăminte ba chiar, la propunerea colegei lor Dana Jipa, au solicitat sprijinul maistrului Nicolae Vulpe de la o uzină ploieșteană pentru a le confecționa un clopoțel pe care să-l trimită Mariei. Cei 32 de elevi și-au exprimat gîndurile lor față de colegii care se găsesc într-o situație grea, în scrisorile pe care le-au conceput fiecare din ei.

Dana Jipa îi scrie: **«În clinchetul clopoțelului sînt toate gîndurile noastre pentru dragii noștri prieteni».**

Prof. BOBE NICOLAE
Consiliul județean al Organizației
Pionierilor — Prahova

6

7

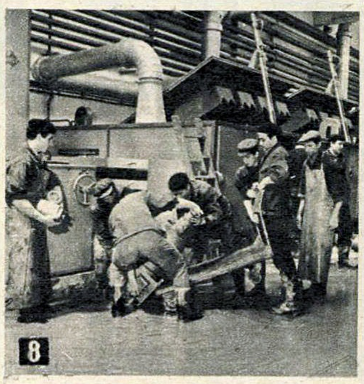

8

Foto: **1, 2, 3, 4. Elicoptere și alte mijloace de transport moderne au fost puse la dispoziție în timpul inundației, pentru salvarea oamenilor. Bravii noștri ostași s-au dovedit și de data aceasta la înălțimea încrederii pe care partidul, întregul nostru popor le-o acordă.**

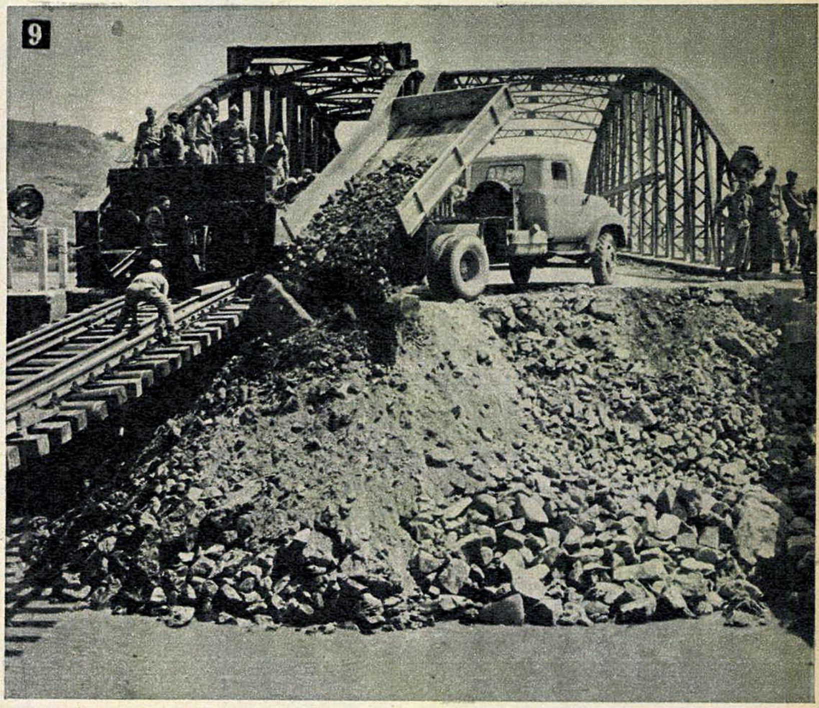

9

Foto: **5, 6, 7, 8, 9, 10, În timp ce în unele puncte situate pe malul Dunării oamenii încă înalță digurile pentru întîmpinarea viiturii, în uzinele și fabricile care au suferit de pe urma inundațiilor munca de refacere este în toi. Multe din aceste întreprinderi produc în prezent cu întreaga lor capacitate. Munca la restabilirea căilor de comunicație cunoaște în acest răstimp o animație deosebită.**

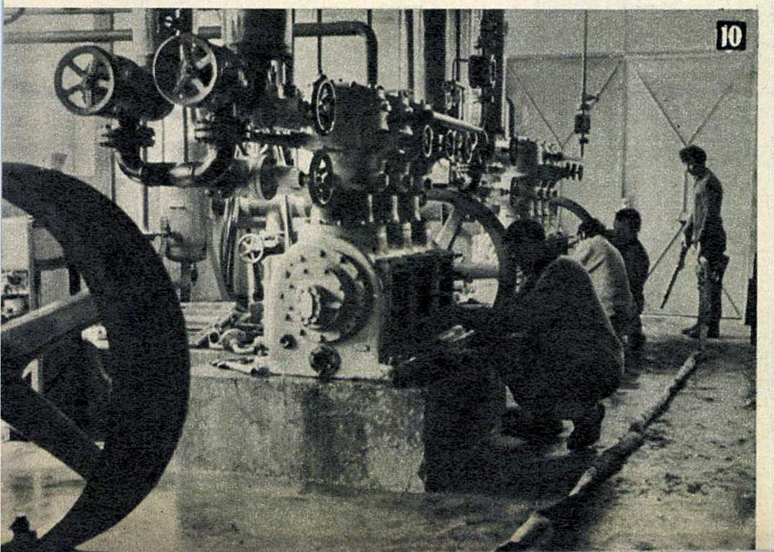

10

Reprezentînd județul Dolj în emisiunea-concurs «La șase pași de o excursie», am cucerit astă toamnă locul I pe țară. Întrucît nu am efectuat toate excursiile cîștigate, am depus în ziua de 22 mai a.c. la contul special CEC 2000 suma de 3 000 lei.

Sîntem fericiți că în acest fel putem contribui și noi la eforturile depuse de întregul nostru popor pentru vindecarea dureroaselor răni provocate de dezastrul inundațiilor.

Am purtat cu cinste cravata roșie de pionieri, vrem să fim demni și de titlul de uteciști!

IULIA MARINESCU, TRAIAN SURTEA,
LEON BURAH, MARIAN DIACONESCU,
ERNEST STANCOVICI, ERVIN SURIN

●

O oră obișnuită de clasă. Elevi care scriu, învață, răspund la lecții. Totul decurge normal. Deosebit este faptul că printre acești elevi, pe care-i vedeți în imagine (fotografia a fost făcută zilele acestea la Școala generală nr. 128 din București), sînt și copii veniți tocmai de la Satu-Mare. Lor, celor cărora le-au fost distruse casele, școlile de apele îndîrjite, li s-a asigurat cămin, școală, hrană, îmbrăcăminte aici, în Capitală.

LECŢIA DE JUDO

POVESTIRE
DE
IULIU RAŢIU
DESEN DE
FRANCISC KALAB

Să presupunem că soarele ar fi negru. Că în loc de un disc ca flacăra, pe cer ar apărea unul de culoarea fundului de ceaun. Ce credeţi oare că s-ar întîmpla atunci? Pentru Costel, desigur, orice s-ar petrece tot aia ar fi, adică, el tot ca acum l-ar vedea în faţa ochilor. Asta, bineînţeles, după ce, în ceea ce-l priveşte, s-a petrecut celălalt fenomen astronomic, la fel de memorabil: apariţia stelelor verzi. Micuţe, cu sclipiri tăioase, într-un zbor continuu de confete, acestea i-au împînzit firmamentul pupilei, ca un mirific joc de artificii. Erau, totuşi, fără nici o îndoială, stele verzi: renumitele stele verzi, atît de controversate de savanţi!

Şi cînd te gîndeşti că toată această nouă viziune cosmogonică a pornit de la un lucru în aparenţă fără importanţă: de la un pix cu mai multe culori, cu care venise la şcoală un coleg, unul nou, pirpiriu, ai cărui părinţi se mutaseră, de curînd, în oraş. Diriginta îl pusese în bancă cu el, atrăgîndu-i atenţia fără să fie auzită de ceilalţi:

— Anume l-am pus pe Doru în bancă cu tine, ca să nu-l necăjească ceilalţi...

— Nu înţeleg, tovarăşă dirigintă, se prefăcuse el, deşi simţea că i se umple pieptul de o nemaipomenită mîndrie.

— Unii, ştii, îşi cam şicanează colegii de clasă, iar Doru, ai văzut, nu cred că ar fi capabil să le facă faţă singur. Te rog să veghezi ca totul să fie în regulă. Am mare încredere în tine!

A fost foarte mîndru de aprecierea dirigintei. Iar mîndria asta, cum să vă spun, are mai multe forme: uneori e ca un clopoţel mic pe care îl aude în piept ca soneria unui ceas deşteptător, alteori bate ca un clopot mare, cu dangăt lung, care răsună pînă departe. De data aceea mîndria lui luase forma unei bile, cam de mărimea greutăţii pe care de atîtea ori o arunca atunci cînd se antrena pe stadion. I se aşezase exact în mijlocul pieptului. Putea să o vadă oricine, că el n-o ascundea:

— Lasă-l în pace pe Doru, Sandule, de ce-i umbli în caiete?

— Voiam să văd cum scrie?

— Nu-l deranja, îţi spun că...

Era specialitatea lui să lase frazele neterminate şi de multe ori chiar se gîndea ce s-ar face fără punctele de suspensie care pentru cei din jur — ştia sigur — luau forma unor mici grenade de mînă, de care era mai bine să te fereşti.

Doru, văzînd că Sandu s-a retras puţin înfricoşat, spre locul lui, l-a întrebat, nedumerit:

— Dar de ce nu l-ai lăsat să-i arăt?

— Tu să taci: eşti prea mic ca să înţelegi problemele astea.

Altădată, auzind că Viorel i-a propus lui Doru să-i dea un măr pe o gutuie, a sărit ca ars:

— Dacă te prind că mai vii cu chestii de astea, te altoiesc...

— Dar eu chiar doream să fac schimbul ăsta, îşi arăta nemulţumirea Doru...

— Tu nu te amesteca! Ştiu eu ce fac! Numai de mine au frică.

— Dar de ce?

Îl apucase rîsul:

— Dar tu n-ai văzut ce muşchi am?

— Nu...

Îşi încordă braţul drept şi îşi arătă, încîntat bicepsul lunguieţ ca un crenvuşti.

— Bravo! îl lăudă Doru.

— Asta-i frăţioare, se grozăvi el. Lasă-te în seama mea şi n-o să fie rău...

— Dar ştiu să-mi port şi singur de grijă!

— Ce ştii tu... îi mai spuse el — observînd, încăodată ce minuni pot face punctele de suspensie. «Eu numai aşa o să scriu de acum încolo!» Şi ca să vadă cum ar putea fi, îi ceru lui Doru pixul acela cu mai multe culori, pe care îl văzuse de dimineaţă.

— N-am nici un pix! îi răspunse, tăios, Doru.

— Dar eu am văzut sigur că ai! E în tocul acela de piele maro, din despărţitura de la mijloc a genţii.

Doru îl privi mirat:

— Dar, ce, mi-ai umblat în geantă?

— M-am uitat un pic... aşa... se bîlbîi el, surprins că punctele de suspensie aveau acum o importanţă minoră.

— Să nu te mai prind, că, să ştii, o păţeşti cu mine!

— Ce?! făcu el, simţind că se înfurie.

— Asta îţi spun!

Şi atunci, pentru prima dată începu să vadă pătrat. Auzise el despre un asemenea fel de a vedea. dar nu credea că poate exista: astfel, capul lui Mişu, pe care îl ştia lunguieţ ca o pară, îi apăru pătrat, tabla, pe care o ştia dreptunghiulară — o zări, ca prin ceaţă, pătrată; pînă şi florile din ghiveciul de pe fereastră le văzu pătrate, în lumina soarelui. Era o situaţie care nu putea dura prea mult şi ca să scape de ea, vru să-l lovească pe Doru cu pumnul. Dar chiar în clipa aceea se trezi la pămînt, iar în jurul lui începu acea uluitoare transformare a cosmosului: întîi văzu stelele verzi, apoi acea umbră neagră, care nu putea să fie altceva decît Soarele care devenise ca un fund de ceaun... Vedea negru în faţa ochilor, în timp ce simţi că băieţii se strîngeau în jurul lui Doru.

— Măi, dar ştii că eşti puternic, îl auzi pe Sandu.

— Asta pentru că aţi uitat că eu am fost în echipa de judo a şcolii, se auzi apoi, ca prin vis, glasul lui Doru...

— Aşa, da, da! zise Viorel...

Atunci începu, în sfîrşit, să se lumineze şi Costel se ridică voios de la pămînt.

— Cum, Dorule, tu ai făcut judo?

— Da!

— Mă înveţi şi pe mine?

Dorel rămase un pic pe gînduri, apoi spuse cu glas ferm:

— Să mă mai gîndesc!

DAR POATE CĂ EXISTĂ

Dar poate că există şi o minge
Uitată undeva, tîrziu, pe stradă,
Şi-aleargă singură atunci cînd ninge
Şi se preface-n omul de zăpadă.

Dar poate că există un echer,
Care învaţă unghiurile drepte
Şi zboară ca un avion pe cer,
Sau construieşte blocurilor, trepte.

Dar poate încă nimenea nu ştie
Că undeva există, printre aştri
Fără să scrie în astronomie:
Planeta peştişorilor albaştri.

VALERIU PANTAZI

● ÎN LUME TRĂIESC 1 000 000 000 DE COPII ȘI ADOLESCENȚI. UN MILIARD DE PRIETENI!

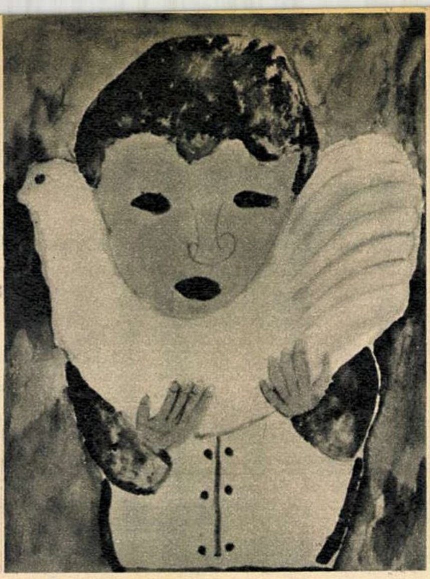

«NOI» desen primit în cadrul concursului **«MERIDIANELE PRIETENIEI»** de la **Gheorghe Neneci, 11 ani, Școala generală nr. 5, Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej.**

Întrucît mulți dintre copiii care ar fi dorit să participe la concursul **«Meridianele prieteniei»** nu au putut trimite, din motive obiective, lucrările lor la redacție (mulți dintre ei aflîndu-se în zonele care au suportat inundații), juriul a decis **prelungirea concursului pînă la data de 15 iunie a.c. (data poștei).**

● *Sînt admise în concurs desene executate în numai patru culori.*

● *Apelați din plin la fantezie, la fervoarea culorii, la spiritul temerar ce vă caracterizează.*

● PE LÎNGĂ TEMATICA ANUNȚATĂ ANTERIOR, PUTEȚI EXPRIMA ÎN DESENELE VOASTRE PRIETENIA ÎNTRE COPIII DIN ȚARA NOASTRĂ, MOMENTELE DEOSEBITE PRIN CARE AȚI TRECUT ÎN TIMPUL INUNDAȚIILOR SAU SENTIMENTELE DE SOLIDARITATE FAȚĂ DE COLEGII VOȘTRI DIN ZONELE SINISTRATE.

● La concurs pot participa si frații voștri mai mici, de la 3 la 15 ani! Le urăm, ca și vouă, SUCCES!

După data de **15 IUNIE** *juriul va începe trierea celor mai bune lucrări, va decide premiile și va desemna lucrările care vor fi trimise la Paris, unde — alături de desene ale copiilor sosite din alte 20 de țări — vor concura pentru premiile oferite de UNICEF (Fondul Națiunilor Unite pentru Copii).*

LIPIȚI PE PLICUL CU DESENELE VOASTRE CUPONUL ALĂTURAT

SALONUL AUTOMOBILISTIC

Cutezătorii

CONCURSUL VACANȚEI

SĂGEATA ALBASTRĂ

PREZINTĂ

PROF. PARBRIZ

Ce este **«SĂGEATA ALBASTRĂ»**? *Evident, un nume. Ce reprezintă? Aceasta o veți afla participînd număr de număr la concurs, urmînd instrucțiunile de mai jos.*

Deci...

ÎN CE CONSTĂ CONCURSUL?

Începînd cu numărul 23 al revistei va apărea de-a lungul a 16 numere (pînă la 38 inclusiv) cîte un cupon (numerotat).

Acest cupon va conține desenul unui fragment dintr-un obiect a cărui identitate nu v-o dezvăluim.

CE TREBUIE SĂ FACĂ CONCURENȚII?

Un lucru extrem de simplu: să decupeze desenul din figura-cupon conform indicațiilor ce se vor da și să-l lipească la locul cuvenit. Lipind toate fragmentele publicate în cele 16 cupoane vor căpăta în întregime obiectul imaginat de desenator. Pe parcurs, se găsesc presărate însă o serie de surprize!

DAR ATENȚIE!

Înainte de a lipi, convingeți-vă că fragmentul se potrivește într-adevăr cu cele de alături. Căci chiar dacă un fragment poartă numărul 3, de pildă, nu este obligatoriu ca el să se potrivească cu numărul 1 și 2. Deci, dacă aveți îndoieli, păstrați cu grijă cuponul urmînd să-l asamblați atunci cînd aveți siguranța deplină.

După ce ați izbutit să întregiți figura lipind **corect** fragmentele unul lîngă celălalt scrieți, pe aceeași coală pe care ați lipit, numele vostru, școala, clasa și adresa exactă.

Introduceți apoi coala într-un plic și trimiteți-o pe adresa redacției noastre, **cel mai tîrziu pînă la data de 30 septembrie a.c. cu mențiunea, scrisă mare, cu litere de tipar: «PARBRIZ».**

TOȚI CONCURENȚII CARE AU IZBUTIT SĂ ASAMBLEZE CORECT OBIECTUL NECUNOSCUT, FĂRĂ CA SĂ LIPSEASCĂ NICI UN FRAGMENT, PARTICIPĂ LA TRAGEREA LA SORȚI, AVÎND POSIBILITATEA SĂ OBȚINĂ UNUL DIN URMĂTOARELE

PREMII:

PREMIUL CEL MARE:	(în valoare de peste 5 000 lei) UN OBIECT MULT DORIT DE FIECARE CUTEZĂTOR, A CĂRUI IDENTITATE O VEȚI AFLA LIPIND FRAGMENTELE. CĂCI OBIECTUL NECUNOSCUT REPREZINTĂ ÎNSĂȘI PREMIUL CEL MARE!
PREMIUL I:	UN MAGNETOFON
PREMIUL II:	O BICICLETĂ de SEMICURSE (băieți) sau O BICICLETĂ «TOHANI» (fete)
PREMIUL III:	UN CEAS DE MÎNĂ «POBEDA» (băieți) sau «SLAVA»
20 PREMII SPECIALE	CONSTÎND ÎN APARATE FOTO «CERTINA».

Tragerea la sorți se va face în prima jumătate a lunii octombrie 1970 în reședința județului din cuprinsul căruia au sosit la redacție cele mai multe lucrări proporțional cu numărul elevilor din școlile generale ale județului respectiv, Consiliul județean al Organizației pionierilor, urmînd a primi fanionul revistei «Cutezătorii».

Lista cîștigătorilor va fi publicată la sfîrșitul lunii octombrie 1970.

VĂ URĂM SUCCES!

PIATRA NEAMȚ. SALA TEATRULUI TINERETULUI. BLIȚURI, CAMERE DE LUAT VEDERI, AGITAȚIE ȘI ÎNFRIGURARE ÎN CULISE, TOATE LA UN LOC ADUCEAU CEVA DIN ATMOSFERA MARILOR PREMIERE TEATRALE. ȘI, ÎNTR-ADEVĂR, URMA SĂ AIBĂ LOC O PREMIERĂ. LA LUMINILE RAMPEI AVEAU SĂ SE PREZINTE ECHIPE DE TEATRU ȘCOLAR DIN MAI MULTE JUDEȚE ALE ȚĂRII, CARE SE ÎNTÎLNEAU LA PRIMUL LOR FESTIVAL REPUBLICAN. O MIE DE VEDETE, O SUTĂ? NUMĂRUL N-ARE IMPORTANȚĂ. IMPORTANTĂ A FOST COMPETIȚIA DE LA PIATRA-NEAMȚ, CARE N-A FOST DE LOC UȘOARĂ. IMPORTANTE AU FOST CONFRUNTĂRILE ARTISTICE CARE AU PREMERS ACEASTĂ COMPETIȚIE. ȘI ASTA FIINDCĂ FOARTE TINERII ACTORI, BĂIEȚI ȘI FETE CU CRAVATE ROȘII, ADUCEAU CU SINE O EXPERIENȚĂ SCENICĂ BOGATĂ (ERAU CU TOȚII,SELECȚIONAȚI AI FAZELOR ȘCOLARE ȘI JUDEȚENE) SE PREGĂTISERĂ ÎNDELUNG PENTRU ÎNTÎLNIREA DE LA PIATRA-NEAMȚ, ÎSI ALESESERĂ CU GRIJĂ REPERTORIUL, ÎSI PREGĂTISERĂ COSTUMELE SI DECORURILE. ȘI O DATĂ CU BĂTAIA PRIMULUI GONG, FIECARE ECHIPĂ PARTICIPANTA AR FI DORIT SA CUCEREASCĂ PUBLICUL ȘI SĂ REVINĂ ACASĂ CU UN PREMIU. EVIDENT CĂ ÎN ASEMENEA ÎMPREJURĂRI PASIUNILE AU FOST APRINSE, INIMILE AU BĂTUT CU PUTERE. CÎND SE SCRIU ÎNSĂ RÎNDURILE DE FAȚĂ, TOATE ACESTEA S-AU POTOLIT, AU DEVENIT OARECUM DE DOMENIUL TRECUTULUI. JURIUL A HOTĂRÎT PREMIILE, IAR ACTORII CU CRAVATĂ ROȘIE STAU ACUM LINIȘTIȚI ÎN BĂNCILE LOR, DAU TEZE SAU SE PREGĂTESC PENTRU EXAMENE, DAR PENTRU CĂ EVENIMENTUL DE LA PIATRA-NEAMȚ N-A FOST OCAZIONAL, DEOARECE THALIA ȘI-A CUCERIT ÎN ȘCOALĂ UN LOC BINE MERITAT, EA ÎNSEMNÎND O ACTIVITATE IUBITĂ DE PIONIERI, ESTE NU NUMAI PLĂCUT, DAR ȘI INSTRUCTIV. SĂ DERULĂM FILMUL FESTIVALULUI REPUBLICAN ȘI SĂ VĂ RUGĂM SĂ URMĂRIȚI SECVENȚELE CARE URMEAZĂ.

Luminile rampei

Reportaj de B. CARAGIALE

● Unul din marinarii... de genul feminin din piesa «Călătorie peste trei mări» ▶

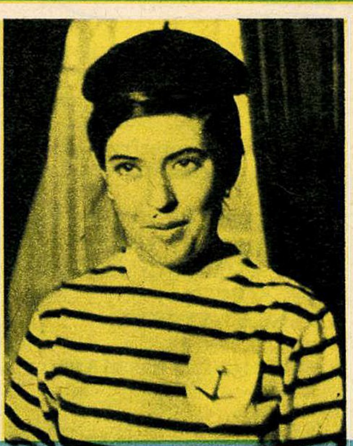

● După spectacol, interpreții «Pașaportului pentru vacanță» au ținut să aibă o fotografie de la Festival, în care să se vadă peisajul orașului. ▼

▲

● Arlechinul, din «Prințesa Turand (Școala generală nr. 1, Mediaș, prem II), a cucerit publicul de la prima sa ap riție pe scenă. Plastica mișcării, expre feței, dicția de bună calitate, toate ajutat pe interpretul Arlechinului să spumos. De ca o ma

● Îl vom vedea cîndva pe scenă, actor, pe Niță Iulian, actualul interpret al lui Ștefan copil? Cine poate ști? Nici chiar el. Deocamdată Iulian este un băiat cu pantaloni scurți și cu ghiozdan, cu lecțiile și temele foarte bine îndeplinite. În spectacol, însă, ne-a făcut pe noi, care-l priveam, să rîdem și să plîngem deopotrivă cu el.

● Ne aflăm în fața unei cetăți străjuită de către căpetenii bine înarmate. Nimeni nu poate pătrunde prin porțile păzite cu strășnicie. Cetatea poartă un nume neobișnuit, se numește «Catalog». Aici nu pot pătrunde notele proaste. Sîntem la spectacolul «Pașaport pentru vacanță» interpretat de Școala generală nr. 3, Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, distinsă cu premiul trei. De-a lungul întregului spectacol asistăm la peripețiile notelor proaste, care în tovărășia prințului Chiul și a babei Cloanța Corigența vor să pătrundă în cetatea Catalog a notelor bune. Lupta dintre cele două forțe e pe viață și pe moarte, dar la capătul ei; așteaptă ademenitoare VACANȚA. O piesă complicată cu acte și tablouri, cu multe personaje, cu schimbări de decor, de realizarea căreia pionierii s-au achitat excelent.

● Va începe dansul florilor din basmul fraților Grimm, «Hensel și Grethel» spectacol prezentat de Școala generală nr. 1, Călărași.

● «Meci nul» (interpretat de cercul de teatru al Casei pionierilor din Reșița, distins cu premiul I) a fost invitat la Televiziune. Cu tot tracul în fața camerei de luat vederi, pionierii au jucat foarte bine. Trebuie însă să știți că la Festival «Meciul nul» a mai fost disputat de Liceul «Bolyai» din Tîrgu Mureș (distins cu una din cele două mențiuni). La întrebarea noastră: Ce v-a plăcut la această piesă, tinerii interpreți ne-au răspuns. «Piesa este o pledoarie pentru prietenie și colegialitate, aduce o undă de lirism care încălzește inimile și un surîs care descrețește frunțile.

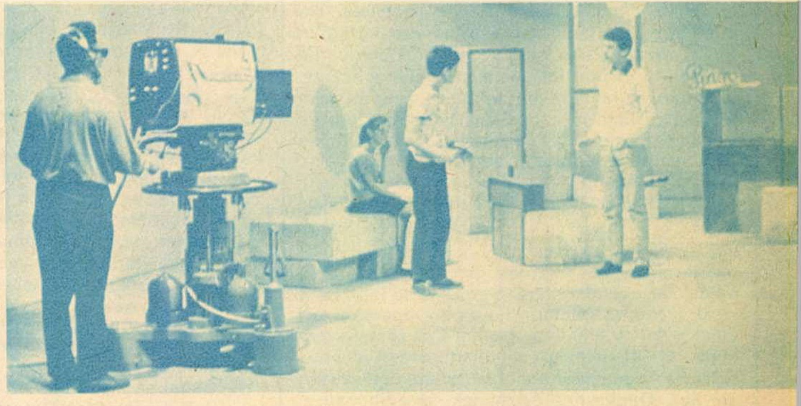

PREMII

PREMIUL SPECIAL AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI: Școala generală nr. 39, București, **«Ștefan, Ștefan, domn cel mare»**; **PREMIUL I:** Casa pionierilor Reșița, **«Meci nul»**; **PREMIUL II:** Școala generală nr. 1, Mediaș, **«Prințesa Turandot»**; Școala generală nr. 2, Adjud, **«Noapte de Anul Nou la Humulești»**; **PREMIUL III:** Școala generală nr. 4, Piatra Neamț și Școala generală nr. 2, Tg. Neamț, **«Nică a lui Ștefan a Petrii»**; Școala generală nr. 22, Craiova, **«Mici povesturi pentru oameni mari»**; Școala generala nr. 3, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, **«Pașaport pentru vacanță»**; **MENȚIUNI:** Școala generală nr. 1, Rm. Vîlcea, **«Taina băiatului timid»**; Liceul «Bolyai», Tg. Mureș, **«Meci nul»**.

● Nimeni mai bine decît școlarii din Piatra Neamț și Tîrgul Neamț (Școala generală nr. 4 și Școala generală nr. 2 distinse cu premiul III), nu ne putea oferi o întîlnire cu isprăvile pline de haz ale lui Nică a lui Ștefan a Petrii. Nu numai că ei cunoșteau opera marelui humuleștean, dar ei știu locurile pe unde a trăit și a copilărit Creangă, școlile pe unde a învățat, cunosc bine Ozana și Humuleștii. Într-un cuvînt erau pregătiți să intre în pielea eroilor din scrierile cunoscutului povestitor.

O evocare plină de culoare a Humuleștilor, de data asta, legată de serbările Anului Nou, a prezentat-o și Școala generală nr. 2 Adjud (distinsă cu premiul II).

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

CORTINA S-A LĂSAT DE MULT PESTE ULTIMUL ACT AL FESTIVALULUI. RELATĂRILE NOASTRE, DIN PĂCATE, NU AU PUTUT CUPRINDE NICI PE DEPARTE ANIMAȚIA ACESTOR ZILE ȘI NICI REDA MIRAJUL LUMINILOR RAMPEI. «CUTEZĂTORII» ÎI FELICITĂ DIN TOATĂ INIMA PE PREMIANȚI ȘI PARTICIPANȚI ȘI ADUCE OMAGIUL SĂU PROFESORILOR ȘI TUTUROR ACELORA CARE NU ȘI-AU PRECUPEȚIT OSTENEALA PENTRU REUȘITA PRIMULUI FESTIVAL REPUBLICAN DE TEATRU ȘCOLAR.

ROMAN FOILETON

OPERAȚIUNEA „HERCULE"

DE OVIDIU ZOTTA

Pentru Marius, turnarea filmului «Vitejii» ar fi urmat să se reducă la activitatea grupului de cascadori ai lui Stanislas. Cînd însă autobuzul lor, părăsind șoseaua, se angajă pe un drum de țară pentru ca apoi să se oprească la locul filmării, pe Marius îl cuprinse deznădejdea. Sute de oameni alergau în toate părțile, rostogolind bobine de cablu sau exersînd pași de dans, bătînd țăruși sau răcnind în radio-emițătoare portabile, contemplînd cartoane desenate, expuse direct pe iarbă sau așezînd viței întregi în frigări care se învîrteau deasupra focurilor de vreascuri; uriașe foi metalice, reflectorizante, dominau, ca niște pereți de argint, anumite sectoare; figuranții își probau gălăgioși costumele; vînzători în halate albe cutreierau locul, împingînd cărucioare cu sandvișuri și răcoritoare; din cînd în cînd, apărea în goană cîte un tip care, cu gîtul umflat de efort, striga ceva citind de pe o foaie de hîrtie.

Treptat, Marius începu să-și dea seama că în tabăra cineaștilor impresia de zăpăceală o avea numai cel venit din afară. Grupurile de tehnicieni și de meseriași, actorii, figuranții, operatorii se amestecau cu alții doar *aparent* fără rost. În realitate, ei îndeplineau simultan sarcini *diferite*.

Tabăra cineaștilor era chiar tabăra ostășească din film. După orele de muncă, se odihneau în corturile multicolore care pînă mai adineauri fuseseră simple decoruri, iar «hangițele» și «slujitorii» anului 1600 serveau acum după tipicul secolului XX — crenvurști și pepsi cola.

Îmbrăcămintea de epocă — pieptare de piele, albituri de in, cizme moi, înalte pînă la coapsă — se dovedi atît de comodă încît mulți luară obiceiul s-o poarte tot timpul. Figuranții tineri cărau după ei și armele, zăngănind cu mîndrie săbii și halebarde chiar și prin magazinele orășelului din apropiere. La început, directorul de producție se înfurie dar regizorul fu de părere că nu se întîmplă nimic reprobabil, dimpotrivă, oamenii intră mai bine în roluri. Cu acest regizor, Victor Roman, un tînăr de abia 30 de ani, Marius nu avusese încă prilejul să vorbească, dar îi simțea mereu autoritatea. Înarmat cu un difuzor portabil, Victor Roman poruncea cu mai multă eficacitate și asprime chiar decît domnitorul din film! Un cuvînt al lui Roman, și oștile se încăierau, se prăbușeau rînduri-rînduri de morți și răniți. Alt cuvînt — și cei căzuți se ridicau teferi și voioși!

De obicei, regizorul umbla în tovărășia Jaguarului, care supraveghea scenele de bătălie. Marius se strădui să «lupte» cît mai bine, ieșind mereu în primele rînduri. În felul acesta, putea să fie mai aproape de Jaguar, pe care nu voia să-l scape din ochi. Regizorul observă performanțele băiatului și-l chemă la dînsul:

— Lucrezi foarte bine! Ai să faci parte din garda tezaurului, transmite-i, te rog, asta lui Stanislas.

Marius înclină cuminte din cap. Viziera căștii era lăsată astfel încît Jaguarul nu-l recunoscuse. Se depărtă sărind de bucurie — oștean din secolul 17! — cînd pe un picior, cînd pe celălalt. Ajuns la o depărtare convenabilă, își ridică viziera, simțind cu deliciu cum vîntul îi răcorește obrajii scăldați în sudoare.

Pe dealul din apropiere, strălucea (film Eastman color) castelul. La apropierea lui Marius, cei doi paznici ai porții, îmbrăcați în zale grele, își încrucișară cu zgomot halebardele:

— Stăi! Nu-i slobod! Cine ești și ce vrei?

— Slujba Măriei Sale! Am poruncă să mă înfățișez la dumnealui, căpitanul Stanislas.

— Întîi va trebui să treci printr-o încercare, oștene! mormăi unul dintre ei, întinzînd mîna înmănușată în fier.

Ținea un aparat de fotografiat...

— avreți să vă fac o poză! rîse Marius. De acord, cinstite fețe! E drept că sînteți și frumoși... expunere 125, deschidere 11 că e soare... gata! Să vă fie de bine!

În curtea interioară, alte aparate de filmat, alte panouri reflectorizate printre care se vedeau o mulțime de cai frumoși, cu șei splendide. Pe Stanislas îl găsi la umbra unui stog. În maiou și cu un coif de hîrtie, mai marele cascadorilor, lungit pe burtă în fînul dulce mirositor, citea o carte în limba engleză, făcînd însemnări, cu scrisul lui mărunt, pe niște foi de aritmetică. Din cînd în cînd, se pleznea cu furie pe ceafă sau pe umăr, în speranța că-i vine de hac uneia din musculițele care nu-i dădeau pace. Stanislas, șeful cascadorilor, era profesor de educație fizică și își pregătea admiterea la doctorat.

— Ce temă veți susține?

— Obținerea prin procedee dirijate a noi parametri fiziobiologici în vederea optimizării activității psihice.

— Chîm! se înecă Marius, de mirare.

— Adică, rîse Stanislas, dacă faci sport conform unui program special, ai mai multă putere să înveți și, în același timp, îți formezi un caracter echilibrat. Ia spune, de ce ai venit?

Marius îl puse la curent cu hotărîrea regizorului.

— Mă bucur, ești în progres! îl complimentă Stanislas. Să mergem, am să-ți arăt ce trebuie să faci.

Conform scenariului, un grup de oameni curajoși — de aici și titlul, «Vitejii» — primeau în secolul XVII însărcinarea de a transporta într-un loc tainic, ferit de năvălitori, o veche comoară rămasă de la strămoși. Prețul ei nu consta atît în valoarea aurului și a lucrăturii cît în faptul că era *a țării*, fiind învestită cu semnificații legendare. În încăperea special amenajată, Marius văzu cu uimire — sub clopotul de sticlă — un paloș, un buzdugan și un coif, toate din aur masiv, splendid încrustate.

Politicos, domnul Feneșan, care-și instalase într-un ungher patul pliant și o masă de lucru, se apropie și-i spuse că, potrivit tradiției — din care de altfel se inspirase și autorii filmului — posesorul acestor obiecte fusese un bărbat de neînvins, ca și el aveau să fie toți păstrătorii lor.

— Am să-i dau și o copie după scenariu, zise Stanislas.

Marius roși de plăcere. Va citi scenariul! Acesta era privilegiul actorilor; figuranții primeau indicații în timpul repetițiilor și atîta tot.

— Am și replici?

— Nu. Deocamdată. Dar dacă Victor Roman găsește de cuviință, poate o să te pună să improvizezi ceva!

Marius însă nu mai era atent.

Străbătu încăperea, deschise o ușă — alături era o încăpere strîmtă, plină cu lăzi și baloturi — apoi se apropie de fereastră, privi preocupat afară, pe urmă examină tavanul, pereții.

— Ce faci, cauți ceva? întrebă Stanislas.

— Nu. Mă uitam și eu. Pot să-mi aduc lucrurile? De azi mă mut aici.

(Va urma)

ENIGMELE TERR

CINE A DESCOPERIT AUSTRALIA?

de Aurel Lecca

În urmă cu 365 de ani, olandezul William Jansz a descoperit, întîmplător, în apele Pacificului ecuatorial, coastele nordice ale unui uscat care mai tîrziu va primi numele de Australia. În anii următori, navigatorii care au cercetat țărmul vestic al celui de al cincilea continent, au adus în Europa vești uluitoare cu privire la ciudata faună și floră a Australiei. Astfel, în anul 1628, olandezul Peter Nuyts povestea despre un animal nemaivăzut care își poartă puii într-un sac și sare în lungime peste 10 m (cangurul). Alți navigatori vorbeau despre o sălbăticiune cu cioc de pasăre în loc de bot (ornitorincul) și despre niște arbori înalți de peste 100 m (eucaliptul). Cît despre aborigeni (populație localnică), piratul englez Dampier — care în anul 1688 a căutat un refugiu pe coasta de nord-vest a Australiei — scria că: *băștinașii sînt niște oameni negri care nu au nici o asemănare cu cei din celelalte continente. Ei nu cunosc arcul săgeata, ci numai o bîtă vrăj care după ce izbește ținta se în poiază la cel care o aruncase* (Aceasta este binecunoscuta a mă a aborigenilor, numită b merang).

Una din figurile găsite în peșterile situate în apropierea rîului Gascoyne de către exploratorul Terry.

Treptat europenii au reușit pătrundă pînă în inima contine tului unde au întîlnit întinse p mînturi deșertice și numeroa lacuri sărate.

Colonizarea Australiei de c tre europeni a făcut ca băștina în cea mai mare parte, să se retragă spre inima continentulu unde trăiesc și astăzi și folosesc uneltele lor primitive din piatră Desenele executate de aceștia pe stînci și pe pereții peșterilo sînt foarte simple; numai di linii, fără a se deosebi unele d altele ca formă artistică.

În anul 1837, exploratorul englez George Gray a întîlnit p malurile stîncoase ale rîului Gascoyne cîteva peșteri. În interioru acestora el a văzut săpate ir

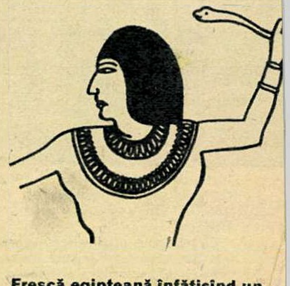

Frescă egipteană înfățișind un tînăr care mînuiește un bumerang de vînătoare.

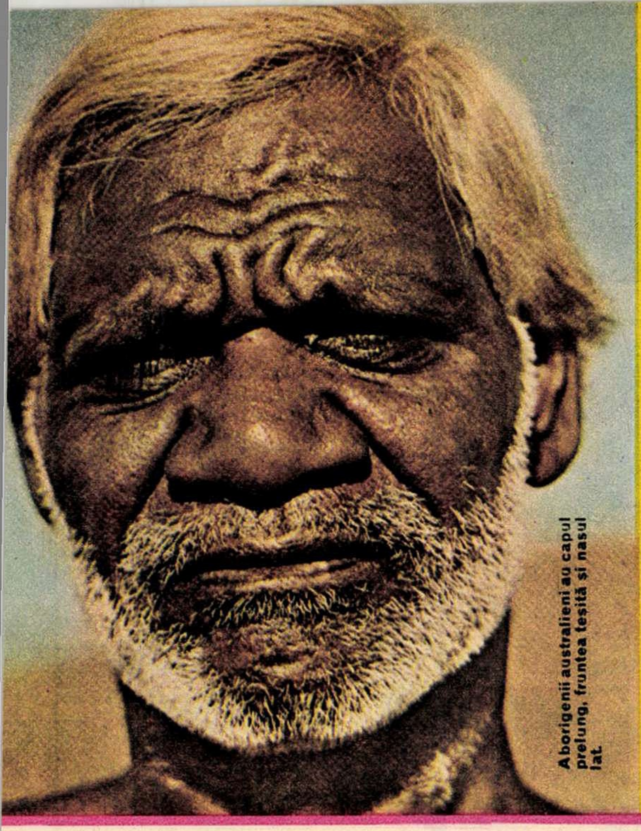

Aborigenii australieni au capul prelung, fruntea teşită şi nasul lat.

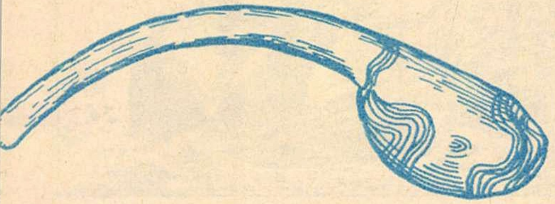

Bumerangul de vînătoare (wonguim) utilizat de localnici.

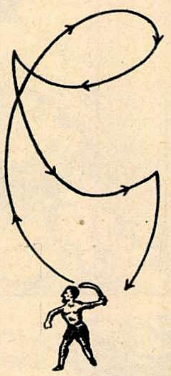

Traiectoria unui bumerang de vînătoare.

calcar şi unele desene care nu au nimic comun cu cele ale băştinaşilor. E vorba de oameni figuraţi artistic cu nasul acvilin şi corpul acoperit cu vesminte. Gray a presupus că această «operă» ar fi a altor oameni decît cei care populau Australia. Nimeni însă nu a dat atenţie atunci însemnărilor lui George Gray. Cine s-ar fi gîndit în acel timp că alţi oameni ar fi putut călători cu corăbiile lor pînă la ţărmul apusean al Pacificului?

Primul semnal de alarmă a fost dat abia la începutul secolului nostru, cînd pe malul stîng al Nilului, nu departe de Cairo, s-a găsit pe o piatră gravată figura unui egiptean ce ţine în mînă un bumerang. Atunci arheologii şi-au pus întrebarea: de unde cunoşteau vechii egipteni bumerangul de vînătoare care, după cum se ştie, este o armă specifică băştinaşilor australieni? Iată o întrebare la care încă nu s-a răspuns.

În anul 1931, arheologul Michael Terry a văzut într-una din cavernele munţilor Macdonnell din mijlocul Australiei, figuri asemănătoare celor descoperite de Gray cu aproape 100 de ani în urmă. Tot atunci, el a întîlnit în apropierea lacului sărat Makai două puţuri săpate în calcar pînă la adîncimea de 15 m. Cum pînă la acea dată nici un european nu trecuse prin acele locuri şi cum băştinaşii nu cunoşteau nici un instrument cu care ar fi putut executa o asemenea performanţă tehnică, Terry a emis *ipoteza descoperirii Australiei de către nişte oameni care ar fi trecut pe acolo cu mult înaintea europenilor*. O expediţie condusă de Robert Edgard, directorul muzeului arheologic din oraşul australian Adelaide, a adunat noi vestigii în sprijinul ipotezei lui Terry.

Ceea ce vine însă în sprijinul ipotezei că vechii egipteni ar fi cei care au descoperit Australia este faptul că în urmă cu cîţiva ani, în Iordania, a fost descoperită o mumie perfect conservată. Fiind examinată cu mare atenţie de către oamenii de ştiinţă s-a constatat că mumia are o vechime de 3 000 de ani. La îmbălsămare s-a folosit uleiul de eucalipt. (Ori se ştie că acest arbore nu creştea atunci decît în Australia şi a fost aclimatizat abia acum 100 de ani). În acelaşi timp antropologul Grafton Elliot Schmidt de la Universitatea din Manchester a constatat că şi în arhipelagul malaiez exista în trecut obiceiul mumificării. El a descoperit cîteva mumii care au fost transportate la Muzeul de ştiinţe naturale din Sydnei. Schmidt şi-a exprimat convingerea că: *acei oameni care au trecut prin Australia nu pot fi decît egipteni*.

Pînă acum însă aceasta este o ipoteză. Ea va putea fi confirmată, sau nu, abia după ce se vor cunoaşte rezultatele cercetărilor care se efectuează în prezent pe coastele golfului Talbot din nordul Australiei.

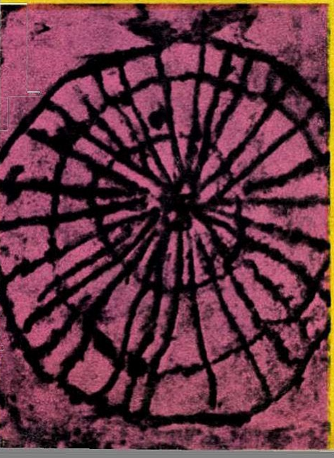

◀ Unii cercetători pretind că imaginea circulară întîlnită în peşterile australiene ar reprezenta cultul Soarelui al vechilor egipteni.

▲ Munţii Macdonnel, din «inima» Australiei, se ondulează pe o lungime de 450 km, paralel cu Tropicul Capricornului.

Monedă egipteană din timpul lui Ptolomeu al IV-lea găsită pe coasta de nord-est a Australiei. ▶

Uriaşa şopîrlă australiană măsoară o lungime de 2,5 m. ▼

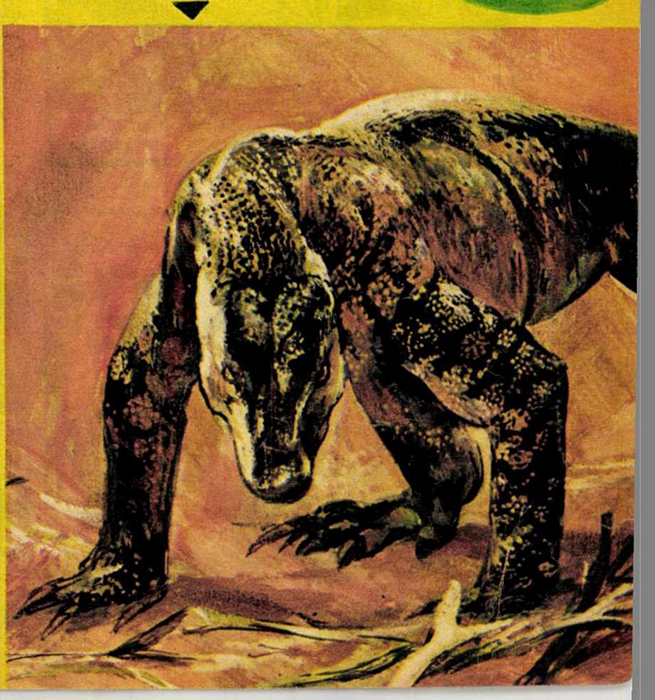

MEGALOZOON
3

SCENARIU: VASILE MĂNUCEANU

DESENE: NICU RUSU

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE. TREI TINERI ÎNDRĂZNEȚI, FRANCEZUL BERNARD, SUEDEZUL NIELS ȘI ROMÂNUL VAL, PLEACĂ SPRE MISTERIOSUL ȚINUT AL AMAZONULUI, ÎN CĂUTAREA PROFESORULUI HAYES, DISPĂRUT CU DOI ANI ÎN URMĂ. DRUMUL SE ARATĂ PLIN DE PRIMEJDII ȘI SURPRIZE.

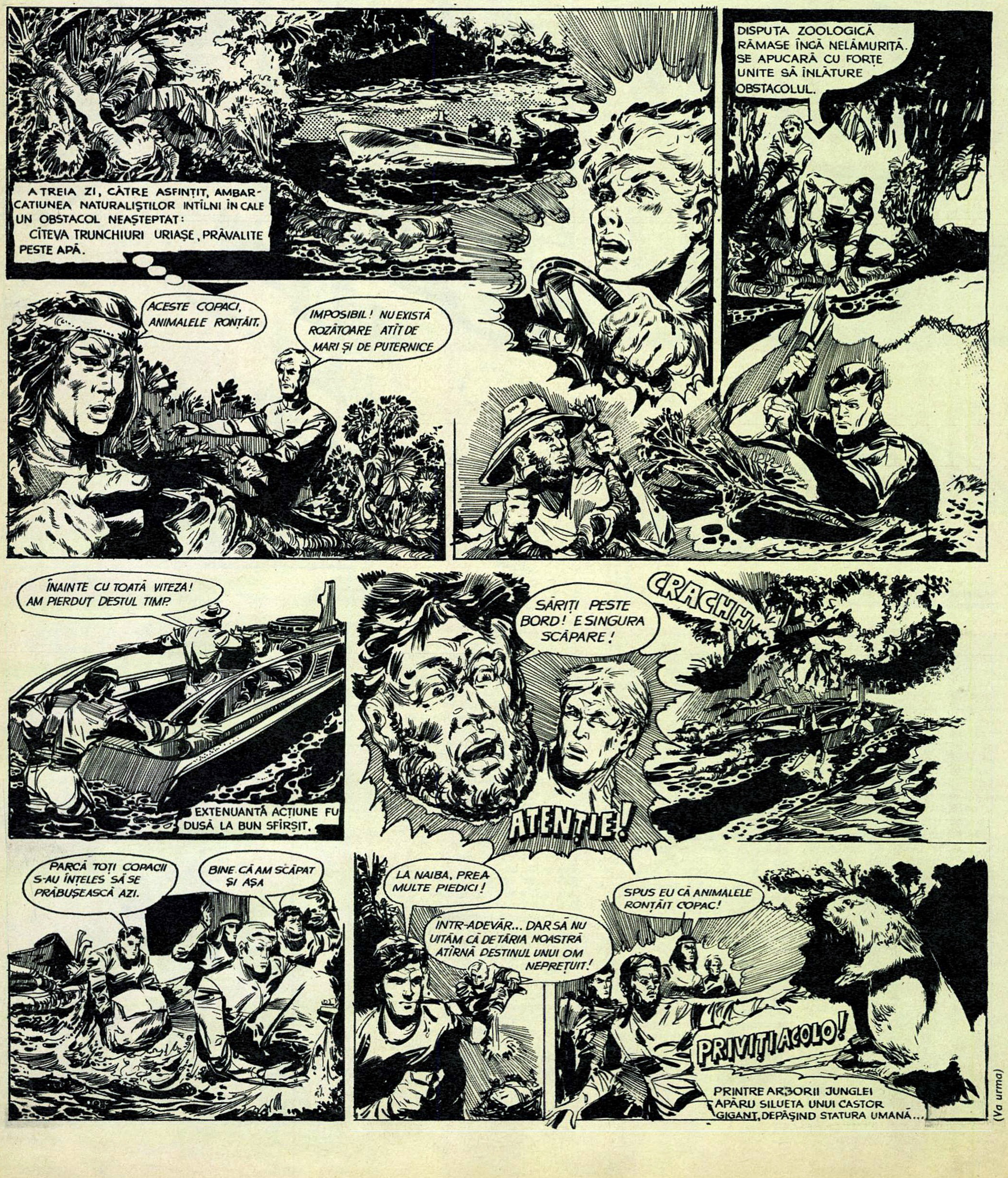
A TREIA ZI, CĂTRE ASFINȚIT, AMBARCAȚIUNEA NATURALIȘTILOR ÎNTÎLNI ÎN CALE UN OBSTACOL NEAȘTEPTAT: CÎTEVA TRUNCHIURI URIAȘE, PRĂVALITE PESTE APĂ.
DISPUTA ZOOLOGICĂ RĂMASE ÎNCĂ NELĂMURITĂ. SE APUCARĂ CU FORȚE UNITE SĂ ÎNLĂTURE OBSTACOLUL.
ACESTE COPACI, ANIMALELE RONȚĂIT.
IMPOSIBIL! NU EXISTĂ ROZĂTOARE ATÎT DE MARI ȘI DE PUTERNICE
ÎNAINTE CU TOATĂ VITEZA! AM PIERDUT DESTUL TIMP.
EXTENUANTĂ ACȚIUNE FU DUSĂ LA BUN SFÎRȘIT.
CRACHH
SĂRIȚI PESTE BORD! E SINGURA SCĂPARE!
ATENȚIE!
PARCĂ TOȚI COPACII S-AU ÎNȚELES SĂ SE PRĂBUȘEASCĂ AZI.
BINE CĂ AM SCĂPAT ȘI AȘA
LA NAIBA, PREA MULTE PIEDICI!
ÎNTR-ADEVĂR... DAR SĂ NU UITĂM CĂ DE TĂRIA NOASTRĂ ATÎRNĂ DESTINUL UNUI OM NEPREȚUIT!
SPUS EU CĂ ANIMALELE RONȚĂIT COPAC!
PRIVIȚI ACOLO!
PRINTRE ARBORII JUNGLEI APĂRU SILUETA UNUI CASTOR GIGANT, DEPĂȘIND STATURA UMANĂ...

(Va urma)

— NU ÎNȚELEG — SE REVOLTĂ ÎNVĂȚĂTORUL CONTROLÎND TEMA UNUI ELEV — CUM UN SINGUR OM POATE FACE ATÎTEA GREȘELI?

— M-A AJUTAT ȘI TATA, SE DEZVINOVĂȚI ELEVUL.

*

MAMA: ÎNVĂȚĂTOAREA S-A PLÎNS DIN NOU DE TINE

COPILUL: NU SE POATE: AZI NICI N-AM FOST MĂCAR LA ȘCOALĂ.

*

PROFESORUL: ACUM, SĂ-MI DEMONSTREZI CĂ $x = 0$.

ELEVUL: PENTRU CE ATÎTA MUNCĂ ZADARNICĂ?

GÎNDURILE LUI R.P. TENTU

Cînd sînt scos la lecție, tac. În fond, nu e frumos să «răspunzi» cuiva, dar mi-te profesorilor!

*

La ora de zoologie îmi place somnul!

*

Franceza este o limbă grea. De aceea nu înțeleg cum de-o vorbesc francezii înainte de a merge la școală.

*

Singura materie care îmi place acum este geologia. Îmi place că se învață... la anul.

*

● ● ● ● ● ● ● ●

POȘTA REDACȚIEI

Gigi Ignat. Ești greșit informat. Nu există nici o țară în care anul întreg să fie vacanță.

foarte cald.

Nu știu ce nu-i conver
De un timp, unde stăte
Că sifonul tot pufnea.

Sticle, cu sau fără dop
Goale, pline de sirop,
Îl priveau ca pe-un cic

Fără să-nțeleagă anum
Dacă vrea să facă glu
Sau s-a-n-furiat pe lun

Dumirit, un tirbușon
Ce se-afla lîngă sifon
Zise, cu ironic ton:

— Fiți pe pace, că nu
cr
Nici n-o să se-ncaiere!
Dumnealui e... niște a
Care își dă aere!

STELIAN FI

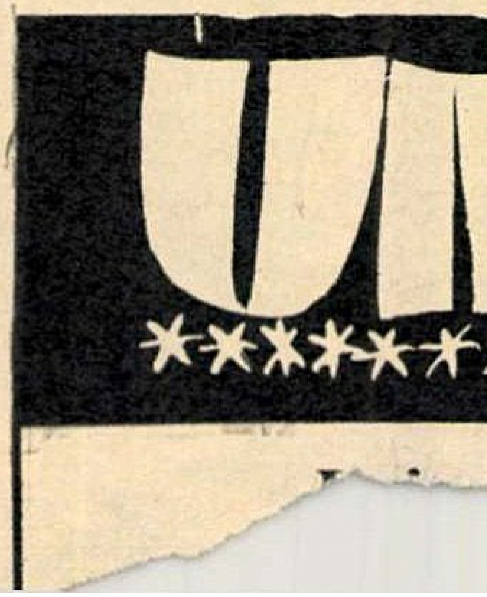

ula
un
on

nea
ea,

o,

clop.

ee
me
ne.

rapă
!
pă

LIP

Fără cuvinte

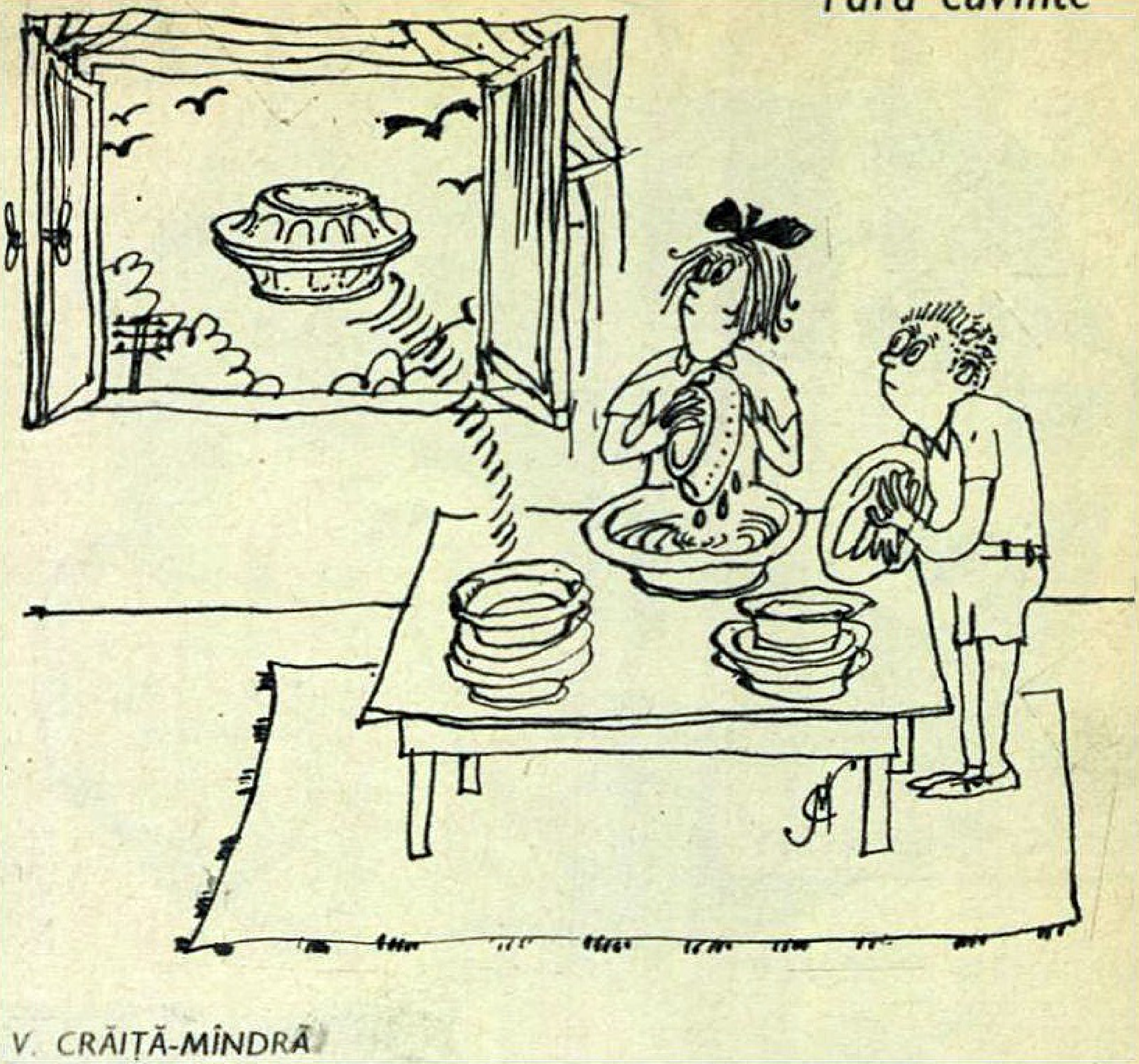

V. CRĂIȚĂ-MÎNDRĂ

ome de

ră cuvinte

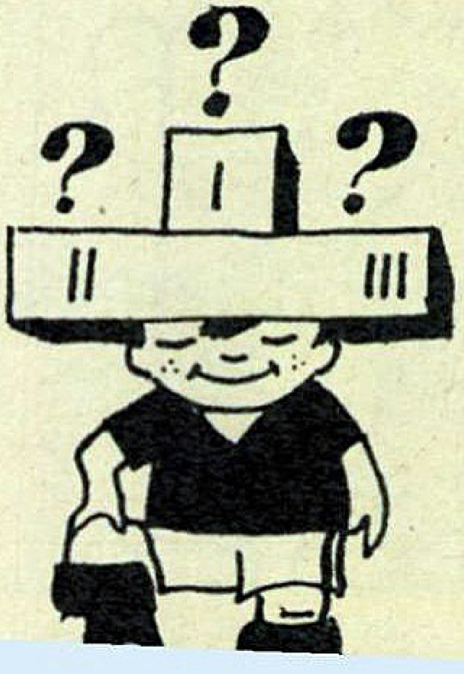

N VASILE DUMITRESCU

AVENTURILE COLE

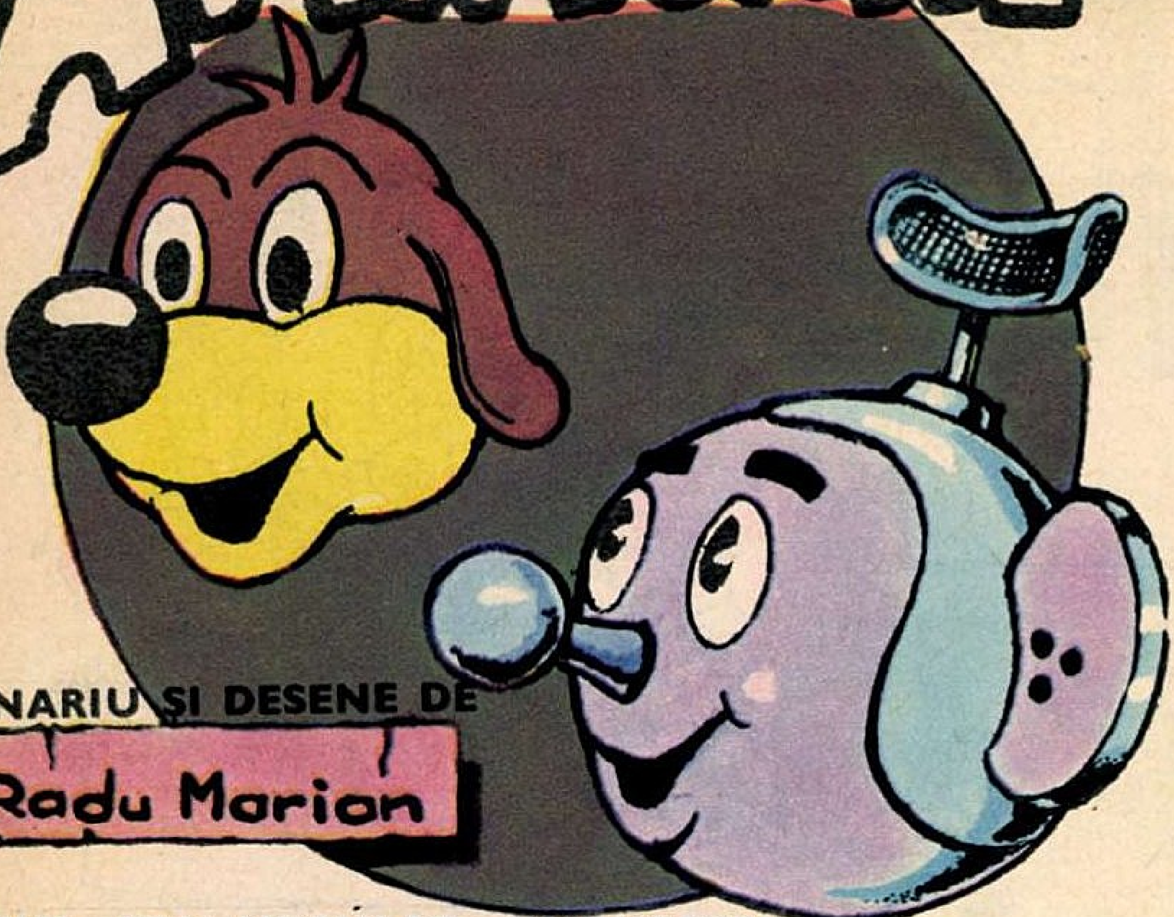

SCENARIU ȘI DESENE DE

Radu Marion

LICEUL «ION NECULCE», BUCUREȘTI

LEGULUI MINITEHNICUS»

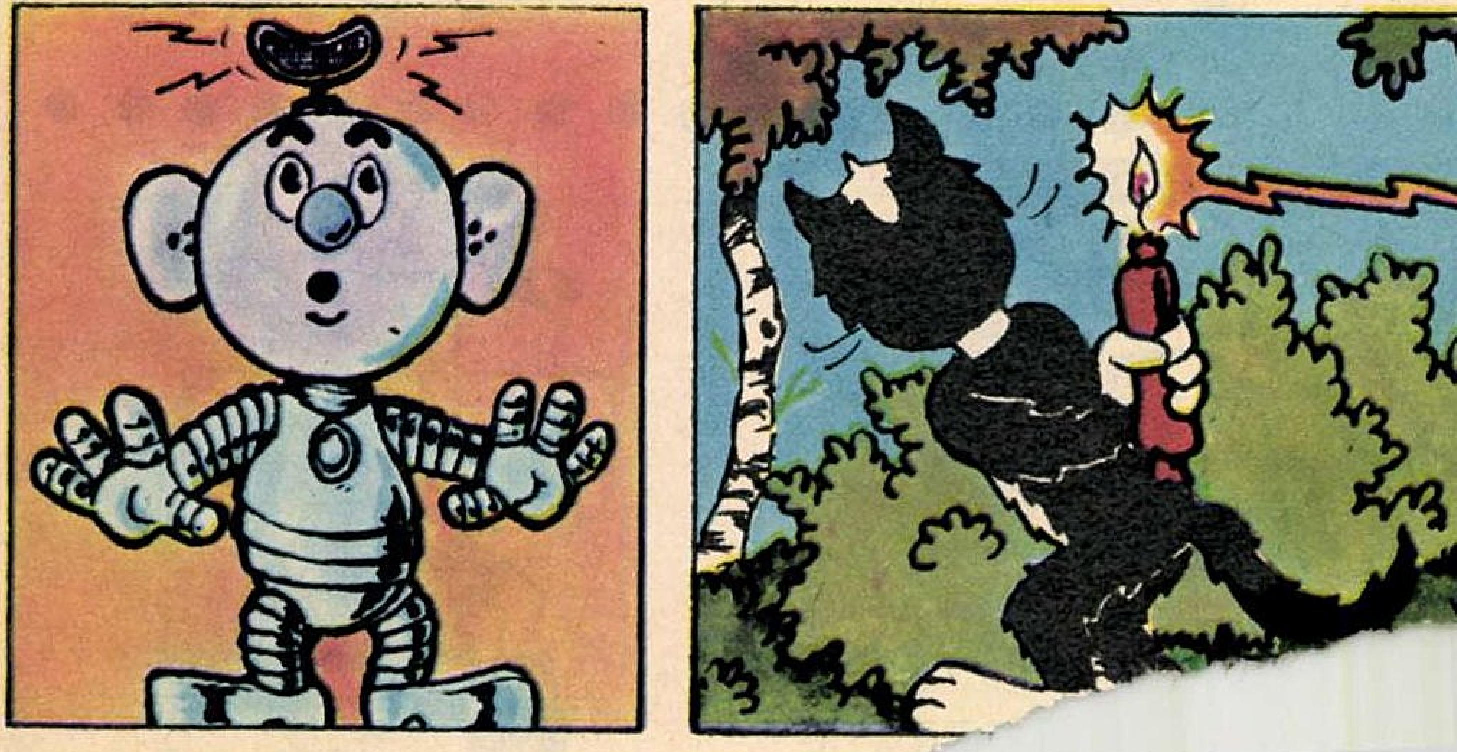

GULUI MINITEHNICUS

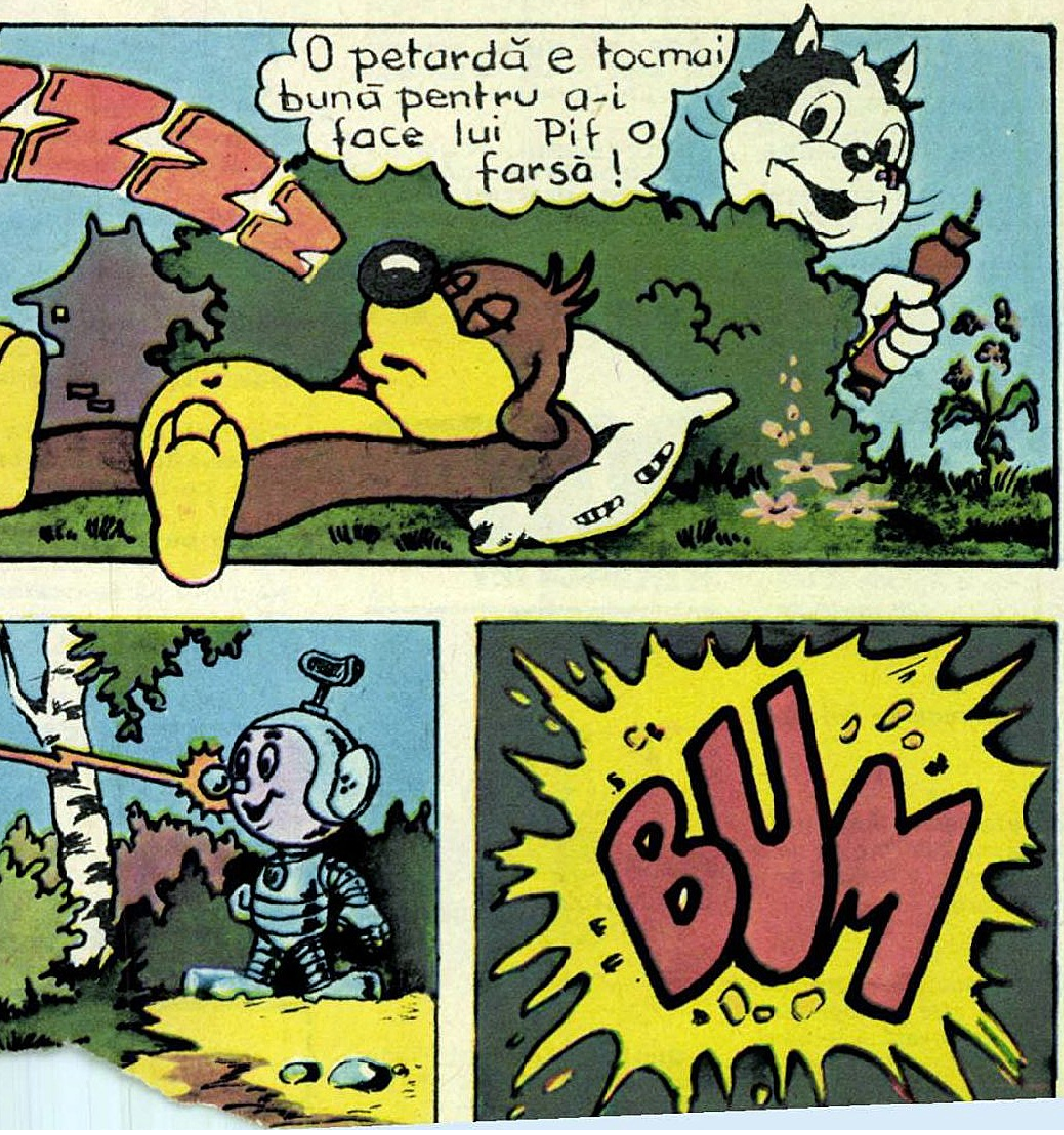
O petardă e tocmai bună pentru a-i face lui Pif o farsă!
BUM

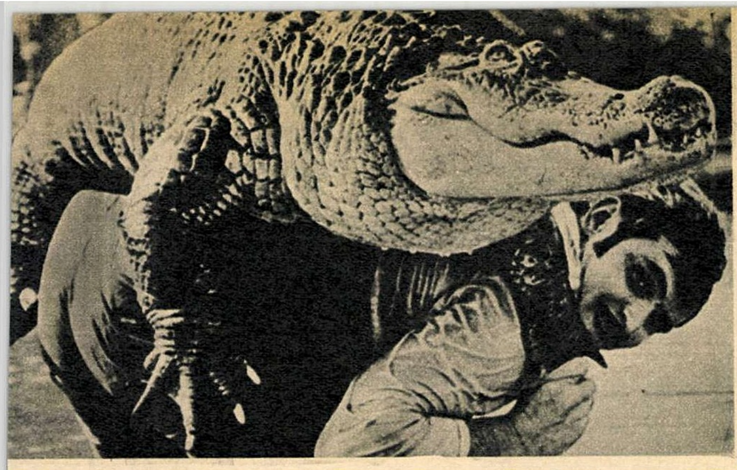

PAGINA 5 MAGAZIN

1	2	3	4	5	▨	7	8	9	10
2	▨								
3		▨							
4			▨					▨	
▨					▨				
6				▨					▨
7	▨					▨			
8							▨		
9								▨	
10				▨					

Fantezie MONOVOCALICĂ

ORIZONTAL

1) Ajută la urcat și la coborît — Lucrează cu acul... dar nu-i croitor. 2) A amîna de pe o zi pe alta. 3) Campion — Primit... pe gratis. 4) În fața ochilor! — Dumneata. 5) Fulg... major — Învăț... o lucrare agricolă. 6) E goală (reg.)... pentru cărat apă — Şedere. 7) Peşte... din vată — Animal cu barbă. 8) Patru comune în Transilvania — Între cal şi călăreţ. 9) Celebră alergătoare mitologică... într-o echipă de fotbal italiană. 10) Pasăre de baltă — Unealtă... de artă.

VERTICAL

1) A pățit-o cu... Ion Creangă — «Călare» pe măgar! 2) Soră cu lopata — Pletele... acului (sing.). 3) Acuț! — Cadențat. 4) Înoată cu coada înapoi — Atac... pe mare! 5) Unii și-o dau pe față — A brăzda. 6) H^2O — Librărie volantă. 7) Pus în cui — Nu face nimic. 8) Ajuns pe culmi — Alexandru cel mic! 9) «Sprijin» pentru meşterul Manole — Merge cu motocicleta. 10) A dat-o-n bară! — Fruct... fierbinte!

MIHAI PĂTRAŞCU

MAXIME ŞI CUGETĂRI

Înainte de orice trebuie să fim oameni
HRISTO BOTEV

Prietenul adevărat este acela care te sfătuiește spre bine, iar nu acela care îți laudă nebuniile.
ANTON PANN

Prietenia îndoiește bucuriile și înjumătățește necazurile.
F. BACON

Toți la lucru/ Munca e viața, avere/ în ea e mîndrie/ în ea e putere.
DIM. BOLINTINEANU

Munca e o bogăţie ce nu se risipeşte.
AL. RUSSO

Viaţa bine folosită e lungă.
LEONARDO DA VINCI

A trăi înseamnă: a învăța, a spera, a iubi, a admira, a face bine.
ERNEST RENAN

A trăi înseamnă a lupta!
SENECA

RADIO

DIN PROGRAMUL EMISIUNILOR PENTRU COPII PE PERIOADA 4—11 IUNIE:

Emisiunea «100 de legende românești» transmite scenariul radiofonic «Vîrful cu dor» de Titel Constantinescu (joi, 4 iunie, ora 15,00 pr. I). Pe același program, sîmbătă, 6 iunie, ora 14,00 veți putea asculta cel de al 13-lea concurs al emisiunii «Radioexpediția pionierească» cu participarea reprezentativelor județelor Sălaj, Cluj, Bistrița. În cadrul emisiunii «Teatru radiofonic pentru copii» de duminică, 7 iunie, ora 8,15, pr. II puteți audia scenariul «Taina mesajului albastru» de Radu Nor. «Tot înainte», emisiunea pentru pionieri, de luni, 8 iunie, ora 8,10 pr. II va prezenta rubrica «Pionier-club», iar marți, rubrica «Rezervat micilor specialiști».

BLITZ

«NU VĂ SPERIAŢI!
NU VĂ ÎNGHITE!»
IOHANN GRAMANITSCH DIN
LOCALITATEA WAIDHOFEN
(AUSTRIA)
DRESORUL UNUI CROCODIL
DE 400 KG
SE DESCURCĂ CU EL
DE MINUNE. ATUNCI CÎND
DUPĂ O BAIE FĂCUTĂ
ÎMPREUNĂ,
JOCKE REFUZĂ SĂ
SE ÎNTOARCĂ LA MAL,
GRAMANITSCH ESTE NEVOIT
SĂ-L CARE ÎN SPATE.
DA, DAR PÎNĂ CÎND?
...JOCKE
CREŞTE PE ZI CE TRECE.

UN ZÎMBET CU...

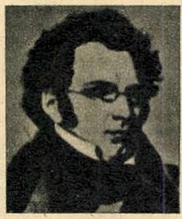

...FRANZ SCHUBERT (1797—1828) marele compozitor austriac pe cît era de genial pe atît era de... uituc! Odată îi arătă amicului său Vog, un cunoscut cîntăreț, ultimele sale compoziții. După numai cîteva zile acesta cîntă într-un recital una din aceste compoziții. Schubert, care era în sală, își asculta melodia și aplaudă furtunos interpretarea vocală a prietenului său. După terminarea recitalului Schubert îl întrebă:

— Spune-mi, cine e compozitorul ultimului cîntec? Să știi că mi-a plăcut mult!

AFIŞ

În această săptămînă vă recomandăm:

— O CARTE:

«Comoara lui Dromichete». Vasile Mănuceanu. Apărută în editura «Ion Creangă».

— UN FILM:

«Parada comediei: Stan și Bran». O producție a studiourilor din S.U.A.

— O PIESĂ DE TEATRU:

«Gulliver în țara păpușilor», la Teatrul Țăndărică (Sala din str. Academiei).

RĂSPUNS LA ENIGMĂ

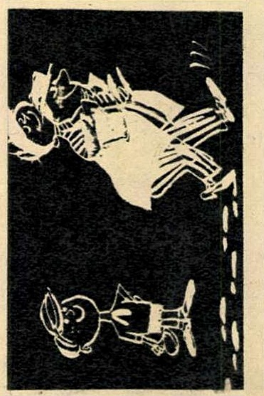

Aventurile lui Crăiţă

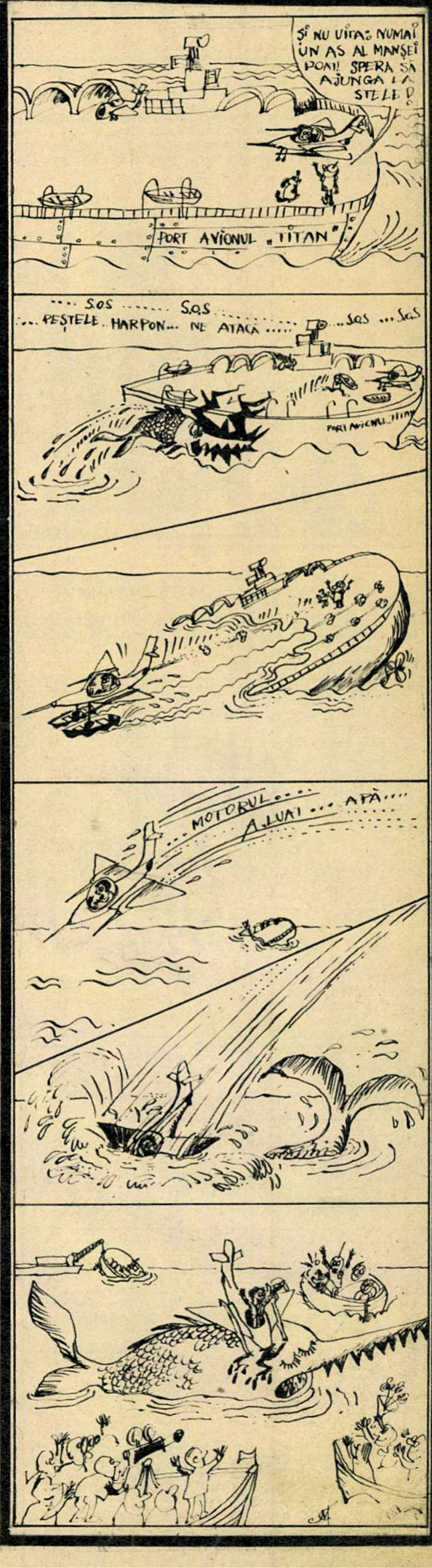
ȘI NU UITA: NUMAI UN AS AL MANȘEI POATE SPERA SĂ AJUNGĂ LA STELE!
PORT AVIONUL „TITAN"
... S.O.S ...... S.O.S ...... PEȘTELE HARPON... NE ATACĂ ...... S.O.S ... S.O.S
PORT AVIONUL „TITAN"
... MOTORUL ... A LUAT ... APĂ ...

GRĂIȚĂ-MÎNDRĂ VASILE

Bibl. Clunicaps 102.

PALOȘUL NEÎNVINS

7

Scenariu: **COSTACHE ANTON**
Desene: **MIHAI SANZIANU**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: GLIGORE CIREȘ, RĂZEȘUL PE CARE OAMENII BOIERULUI GONȚEA L-AU LĂSAT FĂRĂ GRAI, RECUNOAȘTE ÎN CEL CE SE DĂ DREPT BACIUL STÎNELOR DOMNEȘTI PE DOMNUL ȚĂRII. OANA, FATA ACELUI RĂZEȘ, CHEMATĂ SĂ TĂLMĂCEASCĂ SEMNELE TĂTÎNELUI EI, DUPĂ CE PRINDE MAI MULT CURAJ, SPUNE: «TĂTUCA SE ROAGĂ SĂ-L IEI SLUGĂ PE LÎNGĂ MĂRIA TA. ZICE CĂ ALTFEL BRAȚUL CU CARE TE-A APĂRAT LA OBERTIN I SE USUCĂ». PETRU RAREȘ ÎNCUVIINȚEAZĂ: «DACĂ EL VREA SĂ MĂ SLUJEASCĂ, NU POT A MĂ ÎMPOTRIVI. DAR CU BRAȚUL SĂ FIE GRIJULIU, CĂ DE BRAȚUL LUI ARE SĂ MAI FIE NEVOIE».

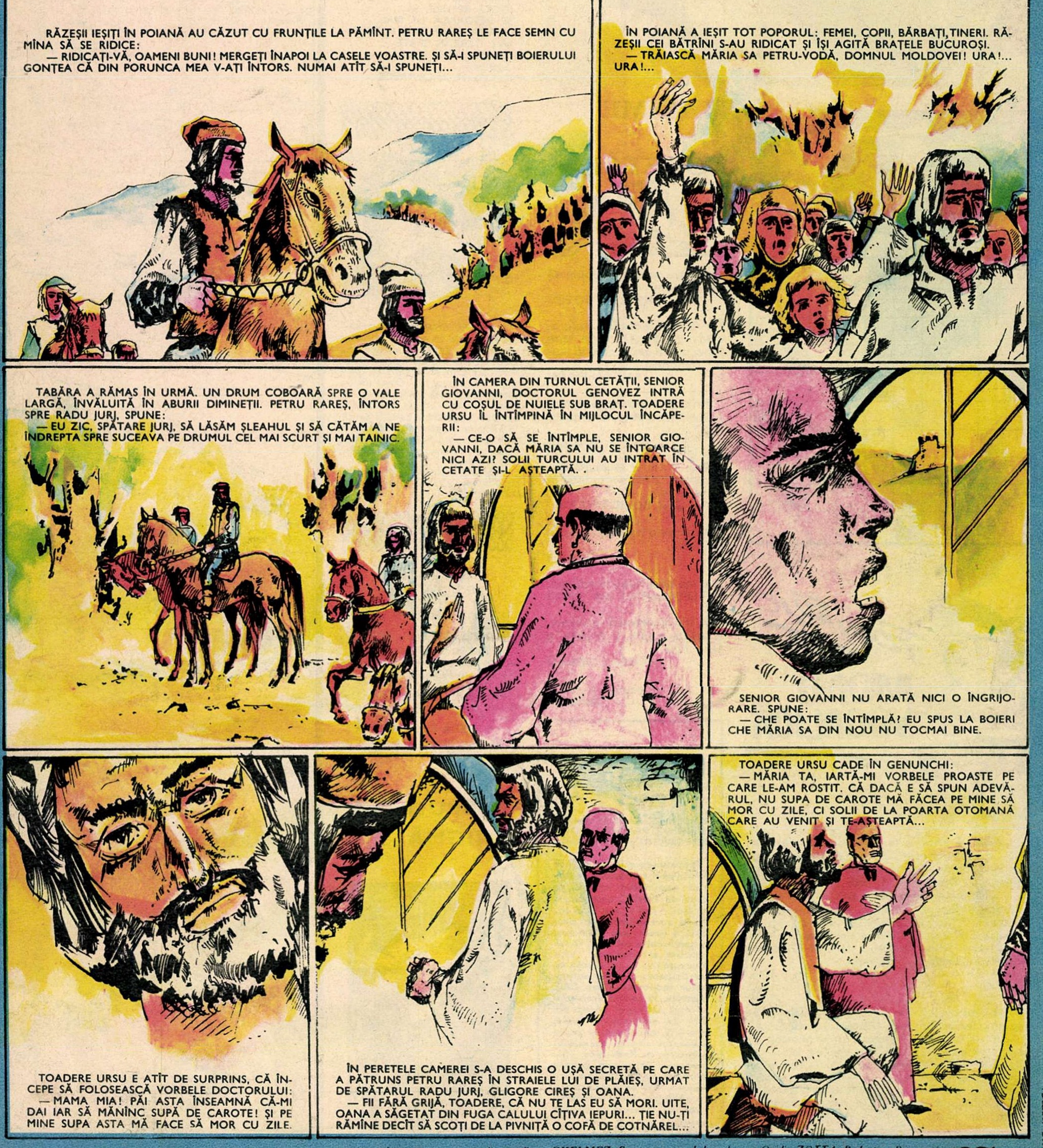
RĂZEȘII IEȘIȚI ÎN POIANĂ AU CĂZUT CU FRUNȚILE LA PĂMÎNT. PETRU RAREȘ LE FACE SEMN CU MÎNA SĂ SE RIDICE: — RIDICAȚI-VĂ, OAMENI BUNI! MERGEȚI ÎNAPOI LA CASELE VOASTRE. ȘI SĂ-I SPUNEȚI BOIERULUI GONȚEA CĂ DIN PORUNCA MEA V-AȚI ÎNTORS. NUMAI ATÎT SĂ-I SPUNEȚI...
ÎN POIANĂ A IEȘIT TOT POPORUL: FEMEI, COPII, BĂRBAȚI, TINERI. RĂZEȘII CEI BĂTRÎNI S-AU RIDICAT ȘI ÎȘI AGITĂ BRAȚELE BUCUROȘI. — TRĂIASCĂ MĂRIA SA PETRU-VODĂ, DOMNUL MOLDOVEI! URA!... URA!...
TABĂRA A RĂMAS ÎN URMĂ. UN DRUM COBOARĂ SPRE O VALE LARGĂ, ÎNVĂLUITĂ ÎN ABURII DIMINEȚII. PETRU RAREȘ, ÎNTORS SPRE RADU JURJ, SPUNE: — EU ZIC, SPĂTARE JURJ, SĂ LĂSĂM ȘLEAHUL ȘI SĂ CĂTĂM A NE ÎNDREPTA SPRE SUCEAVA PE DRUMUL CEL MAI SCURT ȘI MAI TAINIC.
ÎN CAMERA DIN TURNUL CETĂȚII, SENIOR GIOVANNI, DOCTORUL GENOVEZ INTRĂ CU COȘUL DE NUIELE SUB BRAȚ. TOADERE URSU ÎL ÎNTÎMPINĂ ÎN MIJLOCUL ÎNCĂPERII: — CE-O SĂ SE ÎNTÎMPLE, SENIOR GIOVANNI, DACĂ MĂRIA SA NU SE ÎNTOARCE NICI AZI? SOLII TURCULUI AU INTRAT ÎN CETATE ȘI-L AȘTEAPTĂ. .
SENIOR GIOVANNI NU ARATĂ NICI O ÎNGRIJORARE. SPUNE: — CHE POATE SE ÎNTÎMPLĂ? EU SPUS LA BOIERI CHE MĂRIA SA DIN NOU NU TOCMAI BINE.
TOADERE URSU E ATÎT DE SURPRINS, CĂ ÎNCEPE SĂ FOLOSEASCĂ VORBELE DOCTORULUI: — MAMA MIA! PĂI ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ-MI DAI IAR SĂ MĂNÎNC SUPĂ DE CAROTE! ȘI PE MINE SUPA ASTA MĂ FACE SĂ MOR CU ZILE.
ÎN PERETELE CAMEREI S-A DESCHIS O UȘĂ SECRETĂ PE CARE A PĂTRUNS PETRU RAREȘ ÎN STRAIELE LUI DE PLĂIEȘ, URMAT DE SPĂTARUL RADU JURJ, GLIGORE CIREȘ ȘI OANA. — FII FĂRĂ GRIJĂ, TOADERE, CĂ NU TE LAS EU SĂ MORI. UITE, OANA A SĂGETAT DIN FUGA CALULUI CÎTIVA IEPURI... ȚIE NU-ȚI RĂMÎNE DECÎT SĂ SCOȚI DE LA PIVNIȚĂ O COFĂ DE COTNĂREL...
TOADERE URSU CADE ÎN GENUNCHI: — MĂRIA TA, IARTĂ-MI VORBELE PROASTE PE CARE LE-AM ROSTIT. CĂ DACĂ E SĂ SPUN ADEVĂRUL, NU SUPA DE CAROTE MĂ FĂCEA PE MINE SĂ MOR CU ZILE, CI SOLII DE LA POARTA OTOMANĂ CARE AU VENIT ȘI TE-AȘTEAPTĂ...

(va urma)

Cutezătorii 23
Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Administrația: Editura Scînteii; Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Pompiliu DUMITRESCU. Tehnoredactor: Lucia SICOMAS.
1 LEU
Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R., de către factorii poștali și difuzorii de presă. 41033